

DIT IS HET JAARVER-
SLAG 2021 VAN HET
EKWC, HET EURO-
PEES KERAMISCH
WERKCENTRUM, DAT
ZICH INZET VOOR
DE ONTWIKKELING
VAN KERAMIEK IN DE
KUNSTEN.

INLEIDING

Ook in het tweede jaar van de Covid-19 pandemie fungeert het EKWC als een toevluchtsoord voor kunstenaars. Op 5.000 m² is er voldoende ruimte, lucht en klei om ongestoord een residency van twaalf weken te kunnen doen. In 2021 bezoeken 65 kunstenaars het EKWC om hun werkplannen te verwezenlijken en om daarmee bij te dragen aan de ontwikkeling van de keramiek. Zij worden bijgestaan door uitstekende technische faciliteiten en de morele en technische ondersteuning van zestien EKWC-medewerkers.

Met deze 65 kunstenaars voldoet het EKWC aan de formele prestatienorm van het Ministerie van OCW. Ook aan de eigen prestatienormen wordt in 2021 voldaan: de keramiek is met een aantal inventies, ontdekkingen en werkstukken wezenlijk verrijkt en verdiept. Daarvoor verwijzen we naar de korte beschrijvingen van een groot aantal residencies op de volgende pagina's. Van deze projecten hebben de werkplaats adviseurs er een vijftal uitgelicht om toe te lichten. Daarnaast heeft de internationalisering voortgezet: in Zuid-Korea heeft een keramiek tentoonstelling plaats gevonden met 57 Nederlandse deelnemers onder de titel: "A Story Beyond the Sea". In vervolg hierop hebben de Nederlandse ambassades in Zuid-Korea, China en Japan via Dutch Culture aan het EKWC gevraagd om een "drielanden"project in 2022 op te zetten.

Met tien culturele instellingen in vijf landen is het EKWC penvoerder geweest voor het uitschrijven van een subsidieaanvraag bij de Europese Unie. Het Europese project GEM werd in 2021 succesvol afgesloten na een in-

tensieve werkperiode en in 2021 is een start gemaakt het Europese project ECART, met vier Franstalige kunstacademies.

Een ander lichtpunt is dat het EKWC in 2021 volgens plan een positief financieel resultaat heeft behaald. Hiermee wordt bevestigd dat de strategie die in 2012 is ingezet een juiste is geweest. Intussen kan er verder geïnvesteerd worden: eind 2021 is een start gemaakt aan het toepassen van energiemaatregelen zoals verdere isolatie van het gebouw, het leggen van zonnepanelen en het plaatsen van warmtepompen. Een andere investering is een nieuwe huisstijl, deze wordt in het eerste kwartaal van 2022 geïmplementeerd.

Voor de eerste keer in de geschiedenis is het centrum een crowdfund actie begonnen en heeft het 67.000 euro opgehaald voor een soundlab. Tevens is het in 2021 begonnen met een ambitieus meerjarig plan om het archief via digitalisering toegankelijk en aantrekkelijk te maken voor zowel publiek als professionals. Onderdeel van dit masterplan is een samenwerking met Design Museum Den Bosch en een gezamenlijk en toegekende subsidieaanvraag bij het Mondriaan Fonds voor een archief onderzoeks medewerkster.

Bijzonder in 2021 was ook de nieuwe aanwas van vijftien vrijwilligers die zich belangeloos inzetten voor het EKWC. Zowel de winkel als EKWC-U worden door de vrijwilligers gedragen. 2021 was een jaar om niet te vergeten. Veel indrukwekkende kunstenaars, ontwerpers en keramisten bezochten het EKWC; alsmede een schrijver, een componist en een circusartiest.

We danken hun voor het vertrouwen en de energie die ze ons geschonken hebben. Tevens dank aan het Ministerie van OCW en de Provincie Noord-Brabant voor hun bijdragen en we zijn verheugd met onze samenwerkingen met stichting Watershed, het Platform Werkplaatsen, Festival Circulo,

Fontys Hogeschool, Design Museum Den Bosch, het Nationaal Keramiek Museum het Prinsessehof en de Cacaofabriek in Helmond.

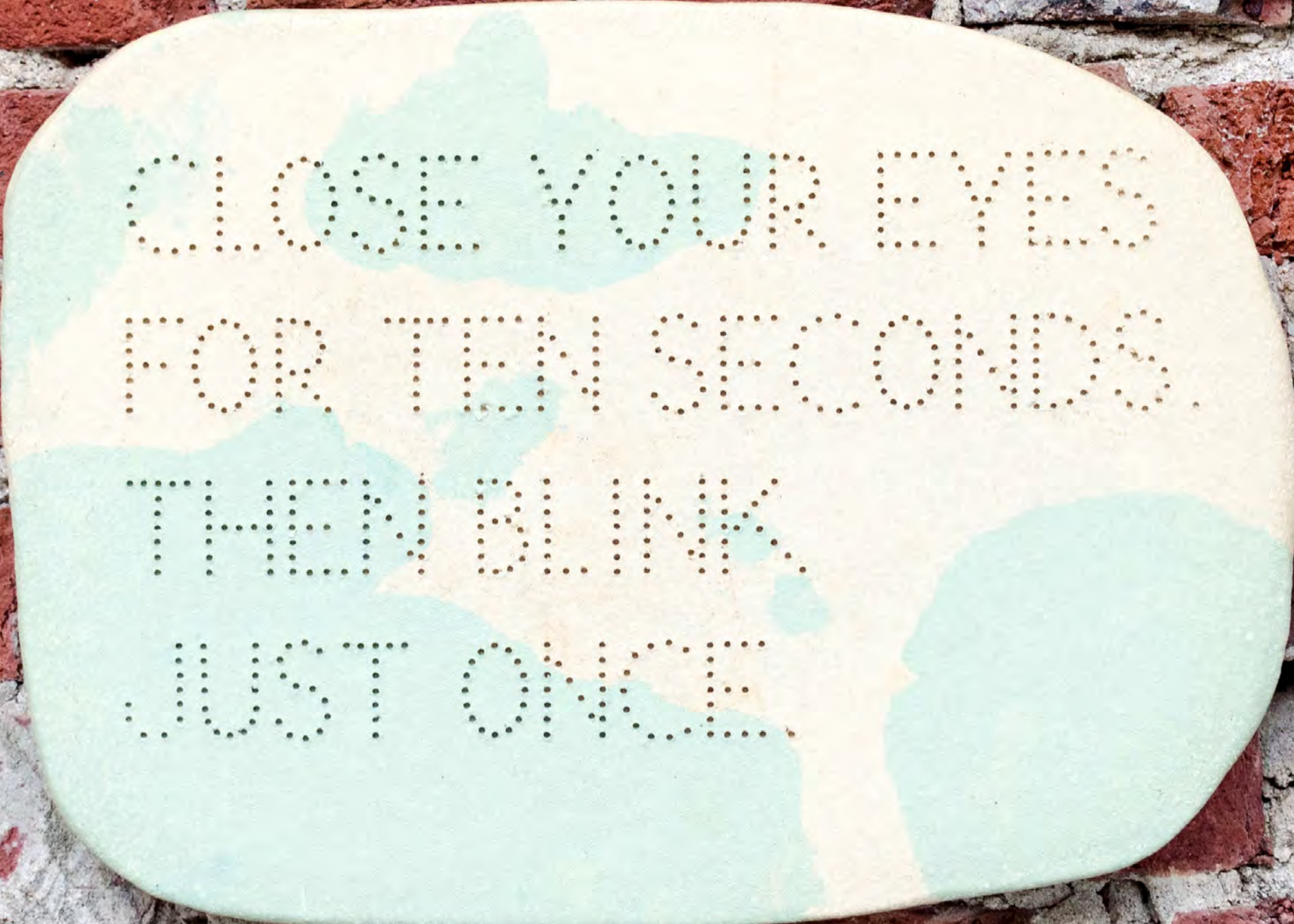
Ranti Tjan

Leeswijzer voor subsidieverstrekkers

De activiteiten van het EKWC zijn in subsidieverzoeken aan het Ministerie van OCW, de Provincie Noord-Brabant en diverse particuliere fondsen onderverdeeld in EKWC Classic en EKWC Plus. Onder EKWC Classic vallen de activiteiten als de artist-in-residency en het centre-of-excellence. Projecten die zich hieronder scharen hebben in de opmaak de stempel "classic" meegekregen.

Vanaf 2013 maakt EKWC Plus deel uit van het activiteitenprogramma. Dit zijn de activiteiten die te maken hebben met onderwijs (bijvoorbeeld masterclasses, Fontys Crosslabs, 2College Durendael, workshops), bedrijfsleven (bijvoorbeeld in 2019 de Coolhunt, de verhuringen en de fotoshoots) en het publiek (zoals de rondleidingen, de ontvangsten, de social media, de Test Cases, de tentoonstellingen buiten het centrum). Deze activiteiten hebben in de opmaak "plus" meegekregen.

A yellow and green painted stone with dotted text on a brick wall. The stone is oval-shaped and features a yellow background with green painted areas. The text is in a dotted, stencil-like font. The background is a wall of red and grey bricks.

CLOSE YOUR EYES
FOR TEN SECONDS.
THEN BLINK
JUST ONCE

DEELNEMERS

CLASSIC

Het EKWC functioneert als een kennis centrum en als een kunstenaarsverblijfplaats. In deze "artists-in-residence" verblijven ieder jaar tussen de 50 en 60 deelnemers, variërend van kunstenaars, architecten, ontwerpers en een enkele componist, schrijver of circusartiest. De meeste deelnemers hebben geen ervaring met keramiek. Ze verblijven 12 weken in het centrum en worden in hun werkproces bijgestaan door de adviseurs.

België	1982	Tamara Van San	7 jan 2021 - 31 mrt 2021
België	1996	Lorraine Legrand	4 mrt 2021- 26 mei 2021
België	1984	Jonas Vansteenkiste	7 okt 2021 - 5 jan 2022
Canada	1971	Linda Sormin	13 mei 2021- 4 aug 2021
Canada	1987	Roxanne Nesbitt	5 aug 2021 - 22 sep 2021
Canada	1984	Stefanie Smith	14 okt 2021 - 12 jan 2022
Duitsland	1973	Gereon Krebber	4 mrt 2021 - 30 jun 2021
Duitsland	1980	Sabrina Basten	3 jun 2021 - 25 aug 2021
Duitsland	1989	Lena Kaapke	19 juni 2021 - 3 jul 2021
Duitsland	1981	Antye Guenther	28 okt 2021 - 26 jan 2022
Frankrijk	1972	Delphine Courtillot	4 feb 2021 - 28 apr 2021
Italië	1976	Domenico Mangano	7 jan 2021 - 10 mrt 2021
Italië	1995	Benedetta Pompli	4 mrt 2021 - 26 mei 2021
Luxemburg	1987	Claudine Arendt	4 nov 2021 - 2 feb 2022
Macedonie	1981	Maja Pop-Trajkova	6 mei 2021 - 28 jul 2021
Mexico	1993	Victoria Pacheco	15 jul 2021 - 6 okt 2021
Nederland	1975	Koen Dudink	4 jan 2021 - 4 mrt 2021
Nederland	1977	Isolde Venrooy	7 jan 2021 - 31 mrt 2021
Nederland	1968	Boris van Berkum	21 jan 2021 - 14 apr 2021
Nederland	1964	Kiki Lamers	21 jan 2021 - 28 jan 2021
Nederland	1979	Guus Kusters	28 jan 2021 - 21 apr 2021
Nederland	1976	Sarah van Sonsbeeck	11 feb 2021 - 5 mei 2021
Nederland	1963	Hella Jongerius	18 feb 2021 - 3 mrt 2021
Nederland	1981	Coralie Vogelaar	25 feb 2021 - 19 mei 2021
Nederland	1961	Annemarie Nibbering	18 mrt 2021 - 9 juni 2021
Nederland	1986	Mirte van Laarhoven	1 apr 2021 - 23 jun 2021
Nederland	1958	Ton van der Vleuten	1 apr 2021 - 5 mei 2021
Nederland		Marly Gootzen	1 apr 2021 - 5 mei 2021
Nederland	1988	Tomas Dirrix	22 apr 2021 - 14 jul 2021

Nederland	1966	Birgitta de Vos	10 jun 2021 - 1 sep 2021
Nederland	1955	Anton Reijnders	29 jul - 20 okt 2021
Nederland	1958	Jacqueline Heerema	29 jul 2021 - 20 okt 2021
Nederland	1956	Hans Muller	11 nov 2021 - 9 feb 2022
Nederland	1984	Caroline Ruygrok	25 nov 2021 -23 feb 2022
Nederland	1989	Jonas Wijtenburg	2 dec 2021 - 2 mrt 2022
Nederland	1981	Oscar Peters	9 dec 2021 - 9 mrt 2022
Nederland	1988	Kim Bots	23 dec 2021 - 2 feb 2022
Nigeria	1982	Ranti Bam	26 aug 2021 - 17 nov 2021
Peru	1985	Maria Eugenia Moya Martinez	16 dec 2021 - 16 mrt 2022
Polen	1976	Michal Puszczynski	15 jul 2021 - 5 aug 2021
Portugal	1988	Yana Naidenov	18 nov 2021 - 16 feb 2022
Rusland	1986	Lucia Sotnikova	11 mrt 2021 - 2 jun 2021
Schotland	1986	Kate Ive	21 okt 2021 - 19 jan 2022
Servie	1990	Madja Vidakovic	16 dec 2021 - 16 mrt 2022
Spanje	1991	Maria Brisa Fumero Gonzalez	25 mrt 2021- 16 jun 2021
Spanje	1976	Elena Bajo	29 apr 2021 - 21 jun 2021
Taiwan	2000	Yu-Ping Kuo	9 sep 2021 - 1 dec 2021
Taiwan	1986	Syu Jia Jhen	9 sep 2021 - 1 dec 2021
Taiwan	1985	Chih-Hung Liu	23 sep 2021 - 15 dec 2021
Taiwan		Hsian-Jung Chen	23 sep 2021- 15 dec 2021
Verenigd Koninkrijk	1986	Theo Harper	15 apr 2021 - 7 jul 2021
Verenigd Koninkrijk	1974	William Cobbing	6 mei 2021 - 28 jul 2021
Verenigd Koninkrijk	1961	Andrew Burton	22 jul 2021 - 13 okt 2021
Verenigde Staten	1954	Denise Pelletier	17 jun 2021 - 8 sep 2021
Verenigde Staten	1971	Brian Anderson	24 jun 2021 - 15 sep 2021
Zuid Korea	1995	Hi Kyung Eun	4 mrt 2021 - 26 mei 2021
Zuid Korea	1967	Meekyoung Shin	12 aug 2021 - 3 nov 2021
Zuid Korea	1992	Seok-hyeon Yoon	12 aug 2021 - 3 nov 2021
Zuid Korea	1988	Mire Lee	30 sep 2021 - 24 nov 2021
Zuid Korea	1984	Inup Park	25 nov 2021 - 23 feb 2022
Zuid-Afrika	1975	Frances Goodman	29 jul 2021 - 20 okt 2021
Zweden	1975	Carl Boutard	1 jul 2021 - 22 sep 2021
Zwitserland	1983	Stephanie Baechler	21 jan 2021 - 28 jan 2021 27 mei 2021 - 18 aug 2021
Zwitserland	1990	Julian Vogel	15 jul 2021 - 26 aug 2021 11 nov 2021 - 23 dec 2021
Zwitserland	1969	Flynn Christoph Bergmann	2 sep 2021 - 6 nov 2021

ANDREW BURTON

Andrew Burton (VK) is geïnteresseerd in het landschap - hoe het is gevormd en hoe het vandaag de dag wordt gebruikt. Burton raakte gefascineerd door de mix van natuurlijke en niet-natuurlijke landschappen in de provincie Brabant. Bijna elke ochtend, voordat hij aan het werk ging, pakte hij zijn fiets en fietste rond, met foto's als resultaat.

Bij het creëren van zijn geomorfische landschappen liet Burton de klei zichzelf vormen met minimale interacties, zoals het door een plakroller trekken of door overgebleven kleischraapsel van de extruder te verzamelen. Om deze vervolgens te combineren met

geometrisch gedetailleerde vormen waarvoor hij samenwerkte met ons Fablab.

De meest onverwachte ontdekking kwam door een reductieverbranding van de roodbakende klei die Burton uit het VK had meegebracht, waardoor het een unieke aubergine-achtige kleur kreeg.

<https://www.andrewburton.org.uk/>

ANNA HOETJES

Anna Hoetjes (NL) probeerde een alternatieve, 'speculatieve' geschiedenis vorm te geven. Een waarin vrouwen een even dominante rol spelen in de ontwikkeling van wetenschap en technologie als mannen. Eentje waar stiekem door de ruimte wordt gereisd. Tijdens haar residency maakt Hoetjes fictieve keramische objecten, die zogenaamd gevonden zijn op vroege ruimtevaartmissies. Het zijn speculatieve, eeuwenoude sporen van vroege vrouwelijke ruimtepioniers die het heelal hebben verkend. Het keramische glazuur dat op deze werken wordt ontworpen verandert van kleur afhankelijk van de beschikbare lichtbron en verwijst naar de

spectroscopische technieken om het licht van sterren te analyseren. Hoetjes werkte ook met het oppervlak van de planeet Venus, op basis van foto's van ruimtevaartmissies die in de jaren zeventig en tachtig op Venus landden.

<https://annahoetjes.nl/>

BIRGITTA DE VOS

Birgitta de Vos (NL) dook in de onmogelijke vraag 'wat is de vorm van het vormloze'. Levend in een materiële wereld gaf ze vorm aan de ruimte zelf. De Vos bouwde veel 'niets'-stukken en lege pagina's op intuïtie (wat wil de klei?). Haar focus ligt niet op de stukken zelf, maar op de energie die in alles aanwezig is.

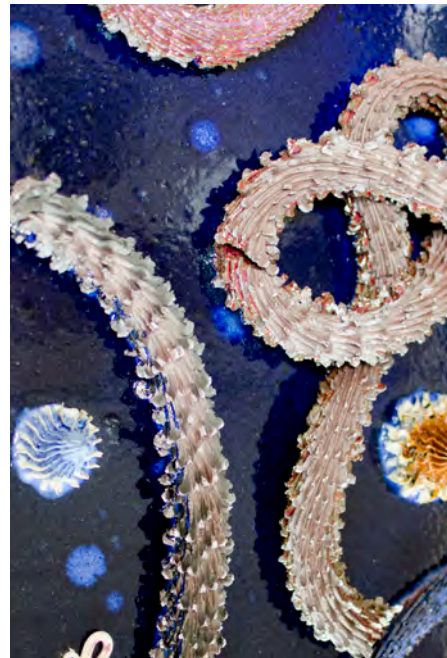
@birgittadevos
www.birgittadevos.nl

BORIS VAN BERKUM

Boris van Berkum (NL) ziet het keramische proces als een vorm van alchemie. In "Snakecharmer" legt Boris geëxtrudeerde slangvormen van porselein losjes op tegels in diep gekleurd reductieglazuur. Van Berkum schept werelden die verwijzen naar onontdekte onderwater natuur. Zijn werken waren van 28 mei tot en met 6 juni te zien in het Hilton Art Lab, Rotterdam.

www.borisvanberkum.com

MARIA BRISA FUMERO GONZALEZ

Brisa Fumero González (ES) is een componist en ontwierp objecten die geluid creëren of versterken. Fumero werkte in een dialoog tussen esthetische en formele keuzes. Keuzes voor een bepaald type glazuur of oppervlak van een object beïnvloedden het geluid, en een keuze voor een bepaald type geluid beïnvloedde de esthetiek van het object. Fumero creëerde tegels, waarin ze op speelse wijze met textuur kon experimenteren en werkte aan een geluidsinstallatie. Voor de geluidsinstallatie maakte Fumero handgemaakte stukken geïnspireerd op schelpen, die vervolgens werden gedigitaliseerd door 3D-scanning. Van deze scans werden nega-

tieve mallen gefreesd in piepschuim om als persmal te gebruiken, en in één stuk werd de positieve mal 3D-geprint. Deze mallen waren de basis van waaruit Fumero de stukken met de hand kon blijven veranderen.

www.instagram.com/brisafumero

ANNE VERHOIJSSEN

Het werk van Anne Verhoijssen (NL) is een levenslange onderzoek naar innerlijke vrijheid. Een vliegtuig symboliseert voor Verhoijssen de mogelijkheid om letterlijk je wereld groter te maken. Aan de grond genageld door de lockdown, besloot ze haar eigen vliegtuig te bouwen. Voor elk deel van het vliegtuig werd een andere techniek gebruikt. Maar de eerste stap was het voorbereiden van honderden kilo's klei.

Sommige onderdelen zijn met de hand gebouwd, andere gemaakt van dunne plakken klei en weer andere zijn gemaakt van polystyreen persmallen die in ons Fablab zijn

gefreest. Krimpplaten werden gebruikt om de thermische schok tijdens het bakken op te vangen en om de ovenrekken te beschermen.

Werken gemaakt tijdens de residentie waren in najaar 2021 te zien in Nieuw Dakota, Amsterdam.

<https://verhoijssen.com/>

ANNE MARIE NIBBERING

Anne Marie Nibbering (NL) richt zich in haar ruimtelijk werk op transformaties en tussentoestanden in het dagelijks leven, het bevriezen van de tijd in lopende processen, het bevragen van het potentieel en wat er zou kunnen komen. Met klei op relatief grote schaal ontwikkelde ze een serie sculpturen genaamd 'Life'. Nibbering verlegde de technische grenzen bij het werken met grote vellen klei, versterkt met jute, en experimenteerde met de huidtextuur en kleur van de klei.

<http://www.annemarienibbering.nl/okt2013/index.html>

ANTON REIJNDERS

Anton Reijnders (NL) - voormalig hoofd werkplaats van het EKWC en auteur van The Ceramic Process - gebruikte zijn residency voor een deel voor zijn diepgaand onderzoek naar de eutectische logica achter glazuur. Eutectica laten glazuren met een specifiek flux-, aluminiumoxide- en silicagehalte smelten bij relatief lage temperaturen en beïnvloeden ook hun kristallisatiesnelheid. Reijnders ontwikkelde een alternatieve methode voor de Seger Formula (UMF), die het gedrag van glazuren beter kan voorspellen. Beide onderwerpen komen aan bod in een nieuwe publicatie.

<https://antonreijnders.nl/>

CARL BOUTARD

Carl Boutard (SE) observeert en reflecteert op de relatie tussen mens, natuur en cultuur. Boutard is gefascineerd door details die door de natuur gecreeerd worden. Door deze kleine objecten te kopiëren tot groot-schalige, met de hand gebouwde stukken, dwingt hij zichzelf en de kijker om beter te kijken. Boutard kopieerde met de hand een tak van 8 centimeter, die hij meer dan 10 jaar geleden had gevonden, tot een sculptuur van ongeveer 250 cm. Van dit beeld maakte hij meerdere siliconen persmallen die ook gebruikt zullen worden om hetzelfde beeld in brons te gieten. Verschillende versies van het stuk zijn getoond in de tentoonstelling

Budding Earth in het Reykjavik Art Museum, IJsland en Gapet in het Museum of Artistic Process and Public Art in Lund, Zweden.

<https://boutard.se>

<https://listasafnreykjavikur.is/en/hafnarhus>

<https://skissernasmuseum.se/nl/tentoonstellingen/carl-boutard-och-kristina-matousch/>

CHEN HSIAN-JUNG

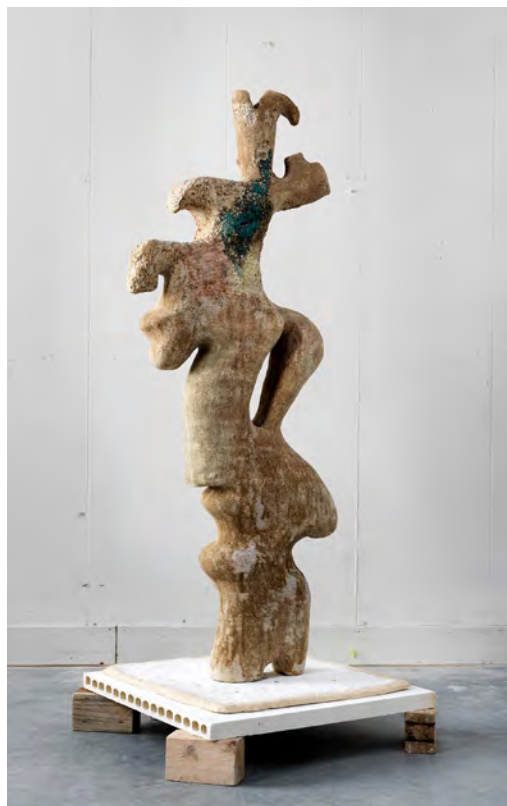
Chen Hsian-Jung (TW) liet zich inspireren door iconisch Nederlands eten zoals kaas, rookworst, kroketten en stroopwafels. Toen hij deze voedingsmiddelen als een buitenstaander zag, zag ze er abstract uit. Hsian-Jung waardeerde de kleur, textuur en vorm van deze voedingsmiddelen in hoge mate.

Nadat hij had geprobeerd de essentie van elk gerecht opnieuw te creëren, herinterpreteerde en vervormde hij ze ook om de gebruikelijke manier van denken van het publiek uit te dagen. De voedingsmiddelen werden digitaal getekend in een 3D-mo-

delleringsprogramma en vervolgens CNC gefreesd uit piepschuim en gips, waardoor giet-en persmallen ontstonden.

@hey_hsian
www.thefruitshop.co

<https://www.facebook.com/thefruitshop.pottery>

DELPHINE COURTILLOT

Delphine Courtillot (FR) wenste een grotere schaal in haar werk, om de relatie met het menselijk lichaam te overstijgen. Courtillot is gefascineerd door hoe vormen ontstaan, zowel natuurlijk als door de mens gemaakt. Ze bouwde de werken met de hand en deed uitgebreid onderzoek naar de mogelijkheden van glazuur om natuurverschijnselen te suggereren.

<https://www.delphinecourtillot.com/>

Fotografie door Aatjan Renders

DOMENICO MANGANO EN MARIEKE VAN ROOY

Domenico Mangano & Marieke van Rooy (IT) & (NL) werken sinds 2014 aan hun Dilution Project, een langdurig artistiek onderzoeksproject rond het onderwerp antipsychiatrie en de democratische beweging in het Nederland van de jaren zeventig.

Tijdens zijn residency heeft Mangano gewerkt aan het laatste deel van dit project: een serie met de hand gebouwde sculpturen die bedoeld zijn om als keramische fluiten aangehaakt en gespeeld te worden.

De sculpturen zijn onderdeel van de installatie Dilution Cafeteria, gemaakt in opdracht van Kunstinstituut Melly (Rotterdam) voor de tentoonstelling 84 steps, 9 april 2021-20 maart 2022.

@mangano_vanrooy

<http://www.manganovanrooy.com/>

ELENA BAJO

De EKWC werken van Elena Bajo maken deel uit van een installatie en choreografie: Plants Manifesto. Archistisch denken, sociale ecologie en metafysica.

In het EKWC produceerde Bajo 7 stukken geïnspireerd op Opium Poppies en hun bewustzijnsveranderende, psychoactieve effecten en hoe deze effecten visueel of anderszins gevoeld kunnen worden. Planten als leraren. Deze stukken maken deel uit van een installatie en choreografie: Plants Manifesto. In deze performance probeert het menselijk lichaam te voelen wat een plant voelt, hoe hij handelt, denkt.

www.elenabajo.com
[@elenabajo](https://www.instagram.com/elenabajo)

FRANCES GOODMAN

Frances Goodman (ZA) wil via haar werkpraktijk vragen stellen rond vrouwelijke identiteit, vooral in relatie tot sociale normen, populaire cultuur en de schoonheidsindustrie. Ze gebruikt de materialen uit de schoonheidsindustrie, waarmee ze werken creëert die zowel verleidelijk als afschuwelijk zijn. Ze had nog weinig ervaring met het werken met klei toen ze in het centrum aankwam, maar toch werd ze verleid door de mogelijkheid om op grote schaal te werken.

De meer dan twee meter hoge kunstwerken die ze maakte, getiteld 'Size Queen' en 'Crowning Glory', zijn met de hand gebouwd

met geëxtrudeerde spoelen: ze gebruikte karton om haar vormen te begeleiden en te ondersteunen. Goodman wilde gebruik maken van alle beschikbare technieken in het centrum, dus werkte ze samen met het Fablab om zowel positieve als negatieve mallen voor de juwelen digitaal te maken. Ze experimenteerde ook met een breed palet aan glazuren, waaronder glans en een iris-glazuur.

[@fjgoodman](https://www.instagram.com/fjgoodman)
<http://www.francesgoodman.com/>

ISOLDE VENROOY

Isolde Venrooy (NL) deed onderzoek naar manieren om tekst in haar werk te integreren: een "button-text-system", knoppen die tekst kunnen vormen, om te tonen op relatief grote vlakken zoals muren en "tekstplaten", een voortzetting van een lange termijn artistiek experiment met keramiek en zinnen. Venrooy experimenteerde met verschillende kleisoorten, CNC-frezen op leerharde klei en probeerde nieuwe glazuurformules uit.

Venrooy werkte ook aan MAGIC. Een serie keramische toverstokjes, gemaakt van zwarte klei gekleurd met glazuur - ofwel in bekende rechte vormen, ofwel als opwindspiraal.

Sommige vergroot of vrij klein, sommige voorzien van mechanica die pulseert, schudt en roteert. MAGIC onderzoekt hoe we onze perceptie van een geleefde realiteit transformeren door middel van verbeelding, rituelen en speculatie.

<https://isoldevenrooy.com/>

JANINA FRYE

Het werk van Janina Frye (DE) presenteert een ander concept van het menselijk lichaam dan gebruikelijk. Frye claimt het lichaam als een transformatief systeem met verbindingen, overlappingsen en verstrikkingen. Ze laat zich vaak inspireren door medische objecten en andere items die gemaakt zijn om dicht bij het lichaam te functioneren, zoals het scolioscorset of beugels. Objecten die het lichaam ondersteunen en beschermen, maar ook beperken en vormen. Janina werkte aan een reeks torso's die mutaties van botten en vlees vertonen die achteraf zijn verwerkt in functionaliteiten, zoals uitsnijdingen in de vorm van handvatten of gaten waar je iets aan kunt vastbinden. Frye scande haar eigen torso in 3D, wijzigde het digitaal en freesde steeds grotere persmallen. Nadat ze uit de mal kwamen paste ze de sculpturen aan door erin te snijden.

<http://www.janinafrye.com/>

JORRIT PAAIJMANS

Jorrit Paaijmans (NL) bouwde zijn eigen semi-automatische machine om porseleinen hexagramprofielen te extruderen. Paaijmans gebruikte ook gipsen mallen en gietporselein om een sok- en een zadelverbinding te maken. Samen zullen ze deel uitmaken van de sculpturale installatie Homo Inlustrare, een mechanisch instrument dat als tekeninstrument fungeert. Het niet meer werken met wiskundige precisie was de grootste uitdaging voor Paaijmans.

De verschillende krimpcoëfficiënten van porselein en gietklei en het verminderen van kromtrekken die gepaard gaan met het

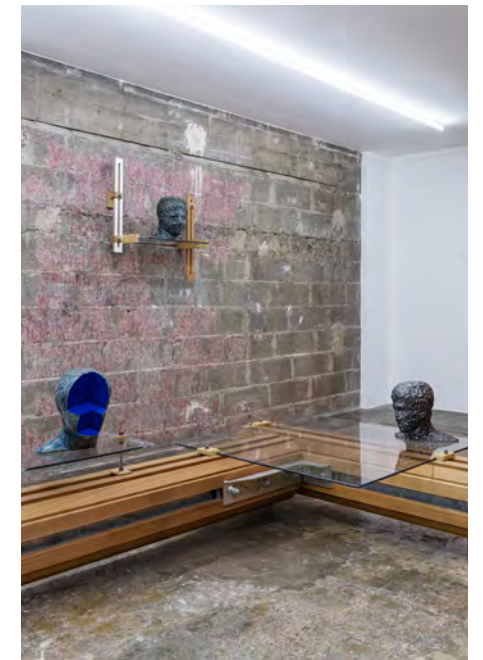
drogen en bakken van de klei vormden de uitdaging. Het werk van Paaijmans is het best te omschrijven als een verdieping van de tekendiscipline in de breedste zin van het woord.

<https://jorritpaaijmans.nl/>

JONAS WIJTENBURG

Jonas Wijtenburg (NL) was op zoek naar een meer intuïtieve manier van werken. Werkend met het overkoepelende thema 'een flexibele mensheid' besloot hij zich te concentreren op één specifiek hoofd en van daaruit alle mogelijkheden te verkennen. Van een enkele 3D-print maakte hij 20 reproductiemallen van gips om te gebruiken voor slipcasting. Door middel van verschillende ingrepen op elke mal heeft Wijtenburg het oeuvre "Molding/Unmolding/Remolding" gecreëerd dat de sporen van deze ingrepen laat zien.

www.jonaswijtenburg.nl

JULIA AURORA GUZMAN

Julia Aurora Guzman (DO) onderzocht de essentie van cycli vanuit een individueel perspectief. Voordat Guzman arriveerde, had ze gewerkt met de visuele taal en logica van water, met name golven, om deze cycli weer te geven. Bij ekwc vereenvoudigde ze de golfpatronen tot een enkele druppel, en de centerende rim-pelingen. Een enkele druppel water bracht haar ertoe contact te maken met de navels; de oorsprong van "dingen", maar ook de centerende kracht van "dingen" - bijvoorbeeld de kalmte van het centrum van een storm. Het moeilijkste deel van de residentie voor Guzman was om het geduld te begrijpen dat ze nodig had voor keramiek.

<http://www.juliaaurora.com/>

A large-scale installation by Julian Vogel titled 'CHINA SERIES'. The room features a high ceiling with exposed wooden beams and industrial ductwork. Numerous thin white strings hang from the ceiling, each supporting a small, broken piece of ceramic or porcelain. These fragments are in various shapes and colors, including white, yellow, orange, and blue. The floor is covered with a large amount of broken ceramic shards. In the background, a large glass door provides a view of the street outside, where a white car is parked. A green exit sign is visible above the door.

JULIAN VOGEL

Julian Vogel (CH) heeft een BA diploma van de Tilburgse Academie voor Circus en Performance Art, met als specialisatie diablo. Bij het EKWC werkte Vogel aan verschillende vormen van diablo gemaakt van keramiek.

Tijdens het werken met keramiek raakte Vogel gefascineerd door het transformatieproces van het materiaal; afkomstig van steen, dat door erosie verandert in klei, wanneer het in keramiek wordt gebakken en wanneer het in scherven breekt, dat door erosie weer in klei kan veranderen. Vogel richtte zich op de vraag hoe hij mensen deze transformatie kon laten beleven.

[@julian_vogel_artist](#)
www.julianvogel.ch

Julian Vogel speelde CHINA SERIES op festival Circolo in Tilburg.

KATE MOORE

Kate Moore (NL/AU) is componiste. Na een pelgrimstocht van zes weken - op zoek naar identiteit en erfgoed en de relatie tot landschappen - ontwikkelde Moore een alfabet geïnspireerd op de jaarringen van bomen. Met dit alfabet vertaalde ze de namen van bomen die mensen van over de hele wereld als hun favoriet noemden. Deze porseleinen 'memory rings' zijn bespeelbaar en zullen deel uitmaken van een geautomatiseerd muziekinstrument, waarvoor Moore de composities zal schrijven.

Geïnspireerd door de verstening van bomen, en als herinnering aan de schrijnende Aus-

tralische bosbranden, creëerde Moore ook een spookbos. Door de vorm van takken vast te leggen door ze in gietklei te dompelen en ze te reduceren, creëerde ze spookachtige transparante vormen.

www.katemoore.com

KEELEY HAFTNER

Keeley Haftner (CA) is een in Nederland gevestigde Saskatchewanisch-Canadese kunstenaar wiens kunstwerken over afval gaan als materiaal én als een filosofische constructie. Tijdens haar studie in de Verenigde Staten was ze mentee van Frances Whitehead, die in 2002 een residentie bij het EKWC voltooide. In 2016 schonk Frances twee toiletsculpturen die ze in Den Bosch voltooide aan Haftner om te gebruiken voor haar serie genaamd "Sculptures from Other Sculptors' Sculptures", waarin ongewenste sculpturen van andere kunstenaars worden getransformeerd. Haftner verhuisde twee jaar later naar Nederland, waarmee de cirkel rond was.

Deze toevallige reis van 40.075 km zette Haftner ertoe aan bijna twintig jaar later een residency bij het EKWC te doen, waar ze de toiletputten omvormde tot vaten die symbolisch het kooldioxidegehalte van de menselijke adem meten in relatie tot tijd. Haftner experimenteerde met 3D-printen met kleimengsels met behulp van 40% afvalsculptuur. Ze heeft een droom om een 24-uurs container te maken. Maar zoals Sol LeWitt ooit zei: "Alle ideeën hoeven niet fysiek te worden gemaakt."

<http://www.keeleyhaftner.com/>

KIM DAVID BOTS

Kim David Bots (NL) beeldhouwde kleine scènes met een intuïtief verhalend karakter. Bots werkwijze is wederkerig; de sculpturen leiden tot verhaallijnen en de verhaallijnen leiden tot sculpturen, beide ontstaan tegelijk, het zijn onderbewuste gelijktijdige uitwisselingen. Bots bouwde ook met de hand twaalf vormen van zwarte vuurklei, losjes gebaseerd op twaalf menselijke organen, die hij zal uitrusten met luidsprekers. Vanuit de observatie dat mensen graag denken dat hun lichaam in dienst staat van hen, vroeg Bots zich af welke dialoog er zou ontstaan als deze organen hun eigen bewustzijn en persoonlijkheid zouden hebben.

<https://www.kimdavidbots.com/>

KIM HABERS

Kim Habers (NL) werkte aan de installatie Meu Corpo é Político die geïnspireerd is op gebeurtenissen in het Amazonegebied. De catastrofale bosbranden, grootschalige industriële ontbossing en de uitputtende winning van grondstoffen die een enorme ecologische impact hebben op Brazilië zijn verwerkt. Habers ontwikkelde een techniek om tekeningen te snijden in keraflex, een dun porselein papier. Door de keraflex te bevochtigen en ze op een speciale manier in de oven te stoken krijgt ze bijzonder resultaat. De meeste vervorming gebeurt in de oven, een proces dat zelfs met jarenlange ervaring nog steeds onvoorspelbaar is. De installatie was in 2021 te zien in het Nationaal Keramiekmuseum Prinsessehof, Leeuwarden.

www.instagram.com/kimhabers/

LUCIA SOTNIKOVA

Lucia Sotnikova (RU) is een kunstenaar die een mix van verschillende media gebruikt met een focus op fotografie. De reeks werken, gemaakt tijdens de residentie in het EKWC, zijn gelinkt aan de Medusa-mythe en focussen op het haar zonder het hoofd. De sculpturen zijn een commentaar op de traditionele kijk op vrouwelijkheid, die zich nu ontwikkelt. Sotnikova gebruikt een mengsel van hoogglans en schimmelachtig schuimend glazuur om te laten zien hoezeer de conservatieve kijk en esthetiek "besmet" zijn door clichés.

@luciasotnikova
<http://luciasotnikova.com/>

KOEN DUDINK

Koen Dudink (NL) observeert hedendaags menselijk gedrag rond het gebruik van mobiele telefoons, inclusief het bestuderen van lichaamshoudingen bij het gebruik van een mobiele telefoon. Dudink scande een menselijk model in 3D en printte de scan vervolgens in twee formaten om mallen te gieten. Voor de grotere sculpturen maakte hij persmallen, voor de kleinere sculpturen gietmallen. Voor het glazuur koos hij sinter-engobes vanwege hun matte textuur. Dudink bouwde ook twee grotere stukken met de hand als leerervaring. De sculpturen worden geplaatst in openbare ruimtes zoals treinstations of stadspaleizen.

@koen_dudink
<http://www.koendudink.com/>

MAJA POP TRAJKOVA

Maja Pop Trajkova (MK) produceerde een bibliotheek van meer dan 170 monsters als onderdeel van haar onderzoek naar een lamp gemaakt van porselein. Door middel van materiaalonderzoek onderzoekt Pop Trajkova hoe een ervaring van natuurlijke fenomenen kan worden omgezet in een designobject. Terwijl ze vertrouwt op de doorschijnendheid van porselein, wil Pop Trajkova voor dit project de veranderende fasen van de lucht in de loop van een dag vertalen naar de gedefinieerde vorm van een lamp. Een lamp die een lichamelijke reactie kan creëren, vergelijkbaar met het effect van de zonsondergang.

MARCEL VAN DEN BERG

Marcel van den Berg (NL) heeft een multidisciplinaire praktijk, die wordt beïnvloed door sociaal-culturele realiteiten en gebeurtenissen uit verleden en heden. Deze gevoelens, die scherp zijn afgestemd op de sociale realiteit van minderheden, zowel lokaal als wereldwijd, worden visceraal en voortreffelijk vertaald in zijn werken. Tijdens zijn residency experimenteerde Van den Berg veel en verwelkomde hij het toeval. Hij beschrijft zijn werkproces als "veel niet weten en reageren" en later als "weten het geleerde weg te gooien". Geen van de werken zijn voltooide stukken en ze kunnen allemaal in installaties terechtkomen of onderdeel worden van tekeningen.

<https://marcelvandenbergh.art/>

LINDA SORMIN

Linda Sormin (CA) wilde nieuwe manieren vinden om haar werk te benaderen, ze wilde echte risico's nemen, zichzelf uit dagen om dingen op de rand van technische en fysieke beperkingen te maken. Ze was op zoek naar schaalvergroting, naar kinetische aspecten van het maken en naar onconventionele werkmethoden.

Sormin creëerde sommige stukken met zorg en tederheid, en andere met verwaarlozing, om de materiële respons te observeren en om te zien hoe ver ze de kwetsbaarheid van de stukken kon oprekken. Sormin experimenteerde ook met het 3D-printen van

digitale scans van een beekje achter haar huis bij Alfred (VS). Haar installatie, getiteld "Stream", was te zien in MASS MoCA (VS).

@lindasormin
www.linda.sormin.com

LINDA SWANSON

Linda Swanson (CA) onderzoekt de complexiteit in onze relatie met de natuurlijke wereld door het samenstellen van ruwe en ovengestookte keramische materialen die ons gevoel van tijdelijkheid en lichamelijkheid impliceren. Door materiële processen, hun vormen en effecten onthult haar werk affiniteiten tussen het geologische en het biologische, tussen land en lichaam.

Bij het EKWC onderzocht Swanson de thermische interacties van gesmolten kleurstoffen in gelaagde transparante glazuren die lijken op chemische minerale vlekken op ongerept porselein.

De serie getiteld Spectres betreft onze sensorische waarneming met noties van vorming, verandering en onzekerheid om onze ervaring van een wereld in beweging te onderstrepen.

<https://www.lindaswansonstudio.com/>

MARIEKE BOLHUIS

Marieke Bolhuis (NL) heeft uitgebreid geëxperimenteerd met haar test 'engeltjes'. Ze noemt ze Sticky Flies. De volgende mallen die ze maakte werd een familiegroep van 72 leden: 'Series Sisters' en 'Models Moulds'. Ze begon met één kleifiguur, gegoten, een extra laag klei toegevoegd, gegoten en zo voort voor de derde keer. Ze zijn allemaal afkomstig van dezelfde 'Moeder'. De sleutelwerken werden onderdeel van de reeks modulaire psychologische portretten van de hedendaagse mens. Bustes en hoofden kunnen worden gecombineerd en tonen lagen en betekenis van het nu en het heden.

www.mariekebolhuis.com

MIRTE VAN LAARHOVEN

Mirte van Laarhoven (NL) richt zich op zelf-genererende, duurzame en biodiverse omgevingen, waarbij ze probeert de biodiversiteit en perceptie te vergroten door middel van relatief kleine ingrepen in grootschalige landschapssystemen. Van Laarhoven creëerde een Family of Habitat Elements; functionele sculpturen om in of op te 'leven'. Een serie aantrekkelijk vorm gegeven objecten die leefruimte creëren voor zowel biodiversiteit als voor de mens. Van Laarhoven bouwde de vormen met de hand en maakte vervolgens persmallen van gips en hout. Voor het glazuur koos ze voor sinterengobes.

[@mirtevanlaarhoven](https://www.livinglandscapes.nl)
www.livinglandscapes.nl

NAYOUNG JEONG

Nayoung Jeong (KR) is een beeldhouwer, keramist en schilder wiens werk vorm krijgt in performances en installaties. Tijdens haar residency werkte Jeong aan drie projecten: 'Untitled' gemaakt van 500 tegels geïnspireerd op de huid, 'Memories within Caves' en 'Hope-(f)ish'. Ze wil helpen culturele en territoriale ont-heemding te overwinnen.

<https://nayoungjeong.com/>

RANTI BAM

Ranti Bam (VK) wilde zichzelf uit dagen en zien hoe ver ze haar praktijk van het samensmelten van schilderkunst en collagetechnieken in beeldhouwkunst kon op schalen. Terwijl ze nog natte, met de hand gebouwde totems omhelst, gebruikt Bam haar lichaam om haar identiteit vast te leggen door letterlijk en figuurlijk de containers die ze omvat te omarmen en in vorm te krijgen. Geworteld in de natuur en spiritualiteit, dragen de werken bij aan het bredere gesprek over portretten in het medium klei.

[@baamtii](https://www.rantibam.com)
www.rantibam.com

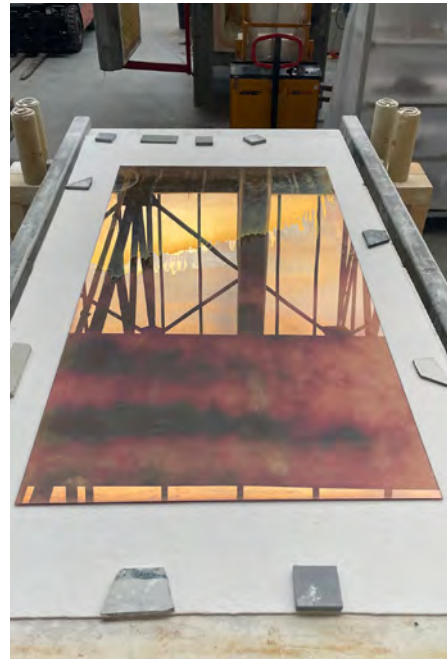

SARAH VAN SONSBEECK

Sarah van Sonsbeeck (NL) laat toeval een belangrijke rol spelen in haar werk. Bij het werken aan een mal zag Van Sonsbeeck de brokken klei die zich opstapelden naast het werk, wat haar aan kauwgom deed denken. Het Nederlandse gezegde: "Spreken is zilver, zwijgen is goud", bracht haar ertoe te gaan onderzoeken waarom stilte of goud "goed" zou zijn. Van Sonsbeeck gebruikte goudglans op grote ruiten en bakte het werk in een gasoven.

@sarahvansonsbeeck

www.sarahvansonsbeeck.com

SUSANNA INGLADA

Susanna Inglada (ES) benaderde keramiek op dezelfde manier als haar tekeningen. Ze knipt de figuren uit en plaatst ze in de ruimte als een driedimensionale collage. Inglada is geïnspireerd door de Spaanse en Catalaanse cultuur, geschiedenis, politiek, geweld en macht. De werken zijn te zien geweest bij Art Rotterdam, galerie Maurits van der Laan en bij galerie Emilia Filly, Tsjechië.

@susannainglada

<https://susannainglada.com/>

<https://artrotterdam.com/>

<https://gef.cz/put-your-finger>

RONALD BAL

Ronald Bal (NL) is een performancekunstenaar die vooral met zijn eigen lichaam als materiaal werkt. In klei vond hij een materiaal dat aansluit bij zijn praktijk, een materiaal waarin hij denken en maken, filosofie, technologie en kunst kan combineren.

Bal werkte aan twee projecten: Nature- / Databody waarvoor hij 3D-prints van een CT-scan van zijn vitale organen (hersenen, nieren, hart etc.) vertaalde in porselein en koper. Ook creëerde hij nieuwe objecten in keramiek die als rekwisieten zullen fungeren in zijn performance-installatie 'Error in Defoliation'.

Voor de online tentoonstelling Embodied Interface (EI) maakte Bal een film waarin hij porselein en CT-scans combineerde tot een totaalwerk.

<https://www.embodiedinterface.com/>

<https://www.ronaldbal.com/>

SABRINA BASTEN

Sabrina Basten (DE) is een multidisciplinaire kunstenaar die werkt met de onderwerpen vrouwelijke empowerment, gemeenschapsvorming en geheugen. Haar werk vertelt verhalen en creëert persoonlijke hedendaagse mythologie, waarbij de ondervertegenwoordigde verhalen van vrouwen en andere identiteiten in een op mannen georiënteerde samenleving centraal staan. Basten creëert Female Warrior bestaande uit oude vazen die op elkaar zijn gestapeld met toegevoegde keramische uiteinden, hun oppervlak bekleed met illustraties en woorden.

Door gebruik te maken van kant-en-klare verhalen over deze objecten, vermengt ze hun geschiedenis met de verhalen die ze wil vertellen. Basten experimenteerde met een combinatie van kaolien en fritte om het perfecte recept te vinden voor een lijmachtig glazuur dat geschikt is om op lage temperatuur (876 °C) te bakken, om de bestaande beelden van de gevonden voorwerpen niet te vernietigen. Basten werkte ook aan een serie Magic Sticks, die verkrijgbaar zijn in haar eigen webshop en een oeuvre dat ze "la fabrication des tétons de la vérité" noemde, die verkrijgbaar zijn in de EKWCshop.

@sabinabasten | www.sabinabasten.com

STEFANIE BAECHLER

De praktijk van Stefanie Baechler (CH) is gebaseerd op een interdisciplinaire reis tussen mode, textiel en keramiek. Tijdens haar residency ontwikkelde ze werk waarin ze zich vooral toelegde op schuimporselein en keramiekdozen. Uit noodzaak en functie begon ze speciale verpakkingen te ontwikkelen voor haar fragiele keramiek, de verpakking zelf werd een thema in haar werk.

Baechler creëerde keramische blokken en dozen. Haar ervaring met het gieten van aluminium bracht haar ertoe te experimenteren met het sculpturale tekenen in klei. Haar nieuwste wandtapijten die ze maakte bij Tex-

tielLab in Tilburg inspireerden haar om met de extruder te werken en fragiele keramische netten te maken, gebaseerd op weefstructuren en losse draden.

@stephaniebaechler
www.stephaniebaechler.com

TAMARA VAN SAN

Tamara van San (BE) ontwikkelde een spontane en intuïtieve manier van werken. Van San gaat niet aan de slag vanuit een idee of concept, maar laat de inhoud uit de vorm komen. Alsof je uit een boek leert. Het enige plan dat Van San had toen ze met de residency begon, was om groter te werken dan normaal, zonder vooraf gekozen uitgangspunten. De sculpturen worden met de hand opgebouwd met grove chamotte klei door middel van kleirollen.

Nadat de huid is opgeruwd, wordt een nieuw oppervlak aangebracht. Wattenbolletjes en kussentjes worden gedrenkt in gietklei en

vervolgens op het beeld geplakt. Pas nadat de vormen klaar waren, besloot Van San over de kleuren van het glazuur.

<https://www.tamaravansan.org/>

THEO HARPER

Theo Harper (VK) bevraagt ambachten en maakprocessen, op zoek naar inzicht in de gevarieerde materialen waarin we leven. Hij gebruikt keramiek, glas, polystyreen en gebruikt technologie om abstracties te creëren van gevoelens die in deze omgevingen worden ervaren. Harper's huidige sculpturale praktijk komt voort uit wat hij handdrukkei noemt (een omkering van 3D-printen). In de afgelopen jaren heeft Harper een proces ontwikkeld dat handdrukkei koppelt aan Rhino 3d (een versie van computer aided design of CAD), door de beweging van zijn duim te volgen met behulp van een enkele elektromagnetische sensor. Terwijl de oor-

sprong van klei met de hand wordt afgedrukt, verschijnt de zwaar gelaagde digitale sculptuur op het scherm.

Tijdens de residentie gebruikte Harper deze vastgelegde gegevens om een freesmachine door een stapel polystyreenplaten te leiden, waarbij de molenkop de bewegingen van zijn hand volgde. Dit liet een holte achter waarop de fysieke beweging werd herhaald, terwijl hij met de hand de klei terug in de mal drukte.

@theoharperd
<https://www.theoharper.com/>

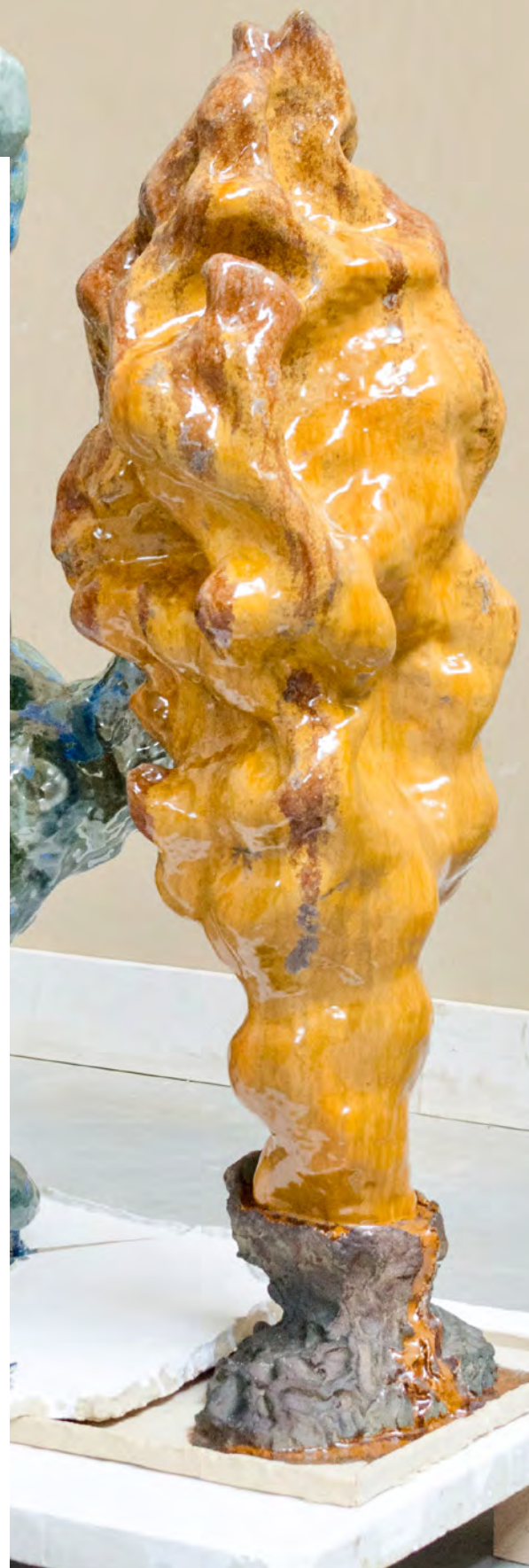
WILLIAM COBBING

William Cobbing (VK) heeft als kunstenaar veel ervaring met keramiek. Hij wilde bij het EKWC het materiaal onderzoeken op de mogelijkheden om het te gebruiken in performance. Cobbing gebruikte zijn residency als pitstop om volledig zonder afleiding en met volledige technische ondersteuning in de keramiek te kunnen duiken. De praktijk van Cobbing is de afgelopen anderhalf jaar radicaal veranderd naar een meer figuratieve benadering in keramiek, waarbij het gezicht tegenover het masker komt te staan en de hand of aanraking tegenover het oog of het zicht.

Cobbing bouwde alle stukken met de hand, maar experimenteerde ook met het maken van mallen en slipgieten om meer werk te kunnen creëren. Cobbing wilde ook volledig in glazuren duiken, met name in kristalglazuur dat technisch uitdagend is. Hij testte recepten die ofwel veel kleine kristallen laten groeien of minder maar grotere kristallen maken en experimenteerde met het toevoegen van een laag terra sigillata of engobe, en verschillende reductiestoken.

Voor Testcase XXIV ontwikkelde Cobbing een nieuwe participatieve performance, 'Border Control', waarin hij een kleimasker droeg en blindelings kleiportretten maakte van bezoekers, die vervolgens werden gefotografeerd voor paspoortachtige identiteitskaarten.

@william.cobbing
<https://vimeo.com/user8799792>

YU PING KUO

Yu Ping Kuo (TW) stelde zich een vochtige en warme wereld voor met een grote sculptuur in het midden, een grote boom gemaakt van klei met zijn wortels stevig gegrond in een sokkel van aarde. Die sokkel is echter niet alleen een enorm vierkant lichaam, de binnenkant bestaat uit talloze onderling verbonden ruimtes en gaten, net als een mierennest, een organisch en complex ondergronds Babylon.

Een natuurlijke maar ook vreemde verschijning ontstaan in een vochtig, vruchtbaar en vreemd land waar bomen niet de bomen zijn die we denken dat ze zijn, mieren niet

de mieren zijn die we kennen, mensen geen mensen en goden geen goden. De witte boomstam is beschilderd met twee vreemde embryo-achtige afbeeldingen; een mix van de personages uit Kuo's schilderijen en de bodhisattva's die in veel tempels in Taiwan worden aanbeden.

@kuo_yu_ping
<http://www.kuoyuping.com/>

ORGANISATIE

Raad van Toezicht

De samenstelling van de RvT ziet er in 2020 als volgt uit. Statutair bevat de Raad minstens twee oud-deelnemers van het centrum - kunstenaars Anne Wenzel en Irene Fortuyn. Daarnaast is er voldoende financiële en maatschappelijke kennis in de Raad van Toezicht aanwezig met Amo Bosman (partner Deloitte), Thomas Eyck (eigenaar designlabel) en Tet Reuver (o.a. voormalig Manager Commercial Projects bij de Design Academy). Irene Fortuyn is sinds 2018 voorzitter. De Raad van Toezicht kent een actieve auditcommissie, Amo Bosman en Thomas Eyck, die maandelijks contact heeft met zakelijk leider Jorgen Karskens. De remuneratiecommissie (Anne Wenzel en Irene Fortuyn) heeft in 2021 een functioneringsgesprek gevoerd met de directeur/bestuurder. In 2021 werd de Raad van Toezicht versterkt met toetreding van Joanne van der Woude tot de Raad.

Ieder kwartaal stuurt de directeur/bestuurder een bestuursverslag naar de Raad van Toezicht als voorbereiding van de vergadering. Daarnaast werd in 2021 een update gegeven van de visie van de directeur/bestuurder op de nabije toekomst van het EKW. In 2021 is er vier keer vergaderd.

Team EKW

Eind 2021 zijn 16 personen in dienst bij stichting EKW, in totaal 9,0 fte. Van deze 16 personen zijn er zeven adviseurs, de belangrijke raadgevers voor de deelnemers. Met verschillende specialisaties wordt het gehele keramisch proces bestreken. Nieuw is dat in 2021 vrijwilligers zijn aangetrokken, zowel voor de winkel als voor het ontsluiten van het archief. Het organogram van de organisatie is plat, alle medewerkers vallen in dezelfde laag aangestuurd door de directeur.

WERKBEZOEKEN

In het IKKG hangt een glazuur bibliotheek, bestaande uit hardboard panelen met een grote variëteit aan glazuur proeven erop verlijmd. Dit is het werk van voormalig keramiek leraren/professoren aan het IKKG Jochem Brandt en Wolf Matthes.

Ons bezoek op 12 oktober 2021 had als doel de bibliotheek aan proeven te doorlopen en als uitgangspunt te laten dienen voor een vervolg aan onze eigen glazuurproeven. De resultaten uit ons onderzoek zullen vervolgens met het IKKG gedeeld worden.

WERKBEZOEK INSTITUT FÜR KUNSTLERISCHE KERAMIK UND GLAS – HOHR- GRENZHAUSEN

CLASSIC

Steenbakkerij Zilverschoon bedient een niche markt in de baksteen industrie en produceert nog steeds op ambachtelijke wijze stenen voor o.a. restauratiebedrijven en luxe bouwprojecten, waar kwaliteit en puurheid op het eerste plan staan. Zij vervaardigen hiervoor een slordige miljoen bakstenen per jaar van verschillende samenstellingen, die ze zelf bereiden.

Op 23 september 2021 bracht een EKW delegatie een bezoek uit aan deze bijzondere steenbakkerij. Tijdens ons gesprek heeft een aantal onderwerpen de revue gepasseerd en waar wellicht wederzijdse kennisuitwisseling mogelijk is. Zij zijn momenteel bezig met een pilot (modulair) stoken met waterstof, in een oven van ca. 1 m³. Dit is mogelijk interessant voor het EKW. Ten behoeve van hun restauratie opdrachten, vervaardigen ze complexe gipsmallen zonder historische knowhow en proberen ze glazuren uit. Dit is een terrein waar het EKW haar kennis kan delen.

WERKBEZOEK STEENBAKKERIJ ZILVERSCHOON RANDWIJK TE HETEREN

Sabrina Basten

WINKEL

Het openbare gedeelte van het EKWC pand is de Passage waar bezoekers en Oisterwijkers doorheen lopen, op weg naar Banketbakkerij Bij Robèrt, naar huis of op weg naar hun werk. In deze Passage is e EKWC shop gevestigd, feestelijk geopend door de burgemeester van Oisterwijk, Hans Janssen op 4 september. Bijzonder was dat tijdens de opening een concert was van Koninklijke Harmonie Asterius.

De winkel wordt geheel gerund door vrijwilligers onder bezielende leiding van Heike Gonlag. Gelijktijdig met de fysieke winkel is online een webwinkel gerealiseerd. De fysieke en online winkel biedt de ekwc-alumni een platform om hun visitekaartje af te geven. Om het belang van werkplaatsen voor Brabant te benadrukken, is de winkel ook een platform voor aanbod van ekwc-alumni die bij andere werkplaatsen in Brabant werkten. Zoals het Textiellab en Cor Unum.

PLUS

ROZEMA EN VAN SCHIJNDEL

De twee enthousiastelingen Jeroen en Jorg startten in een oude leerfabriek in Oisterwijk een eigen koffiebranderij. Sinds juni 2015 selecteren, branden, ruiken, proeven en beoordelen ze daar de koffie, tot ze tevreden zijn.

De heren hopen de aandacht van mensen weer bij het product te kunnen brengen. Dit doen zij door te laten zien hoe koffie gemaakt wordt en om te laten ervaren wat je er nog meer mee kunt. In de koffiebranderij streven ze naar een transparante koffieketen.

Naar een zo helder mogelijk verhaal over bij welke boer een boon vandaan komt en van welke plantage die is geplukt.

In het gebouw van het EKWC vonden zij de uitgelezen plek voor het branden van de koffie en een creatieve samenwerking met het EKWC. Naast het branden van koffie, de verkoop aan groothandel en consument, bieden zij ook koffie proeverijen aan. Rozema en Van Schijndel zijn gevestigd in de Passage van het EKWC.

BIBLIOTHEEK

Ook de bibliotheek bevindt zich in de Passage. Makkelijk toegankelijk voor passanten, deelnemers, staf en bezoekers biedt de bibliotheek een rijk sacala aan boeken aan met keramiek als belangrijkste thema.

In 2021 is de bibliotheek voor het laatst gecoördineerd door Bianca van Baast die het enkele jaren gedaan heeft. Ze is opgevolgd door Piet Piet Thomassen. Regelmatig worden er boeken toegevoegd aan de collectie.

Klaar voor de crowdfund voor de bouw van het Soundlab

ONDERWIJS

PLUS

Design Academy Eindhoven

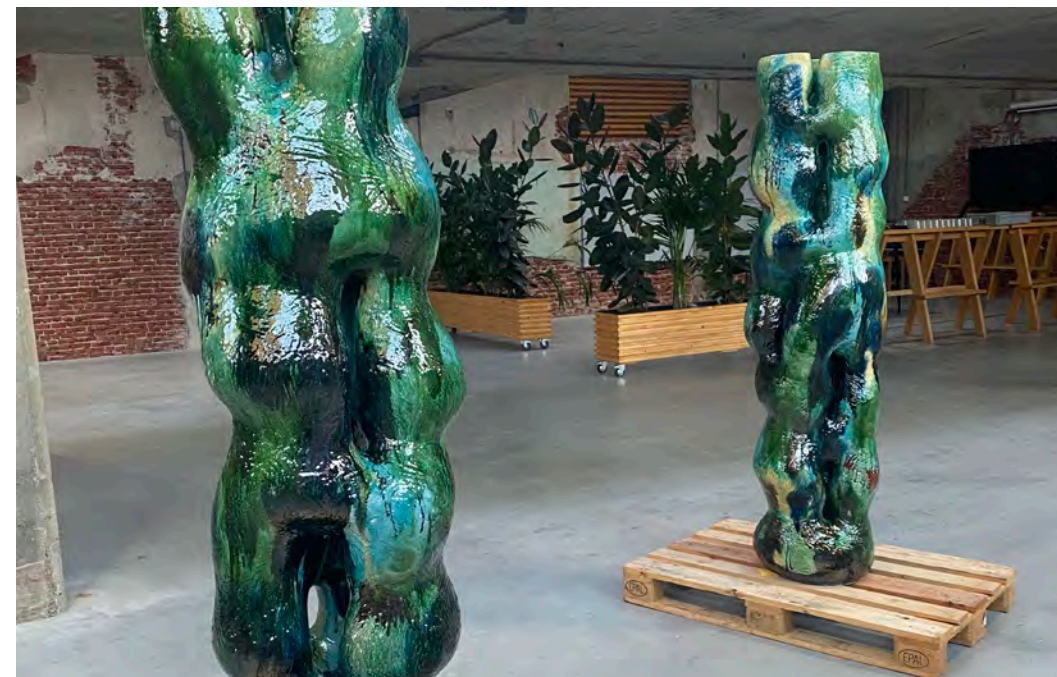
De afgelopen jaren heeft het EKWC een nauwe band opgebouwd met verschillende hoger onderwijs instellingen, nationaal en internationaal. Zo doen regelmatig studenten van MBO Sint Lucas Creatief Vakmanschap een stage in Oisterwijk.

Met de Design Academy is de band eveeens hecht. Jaarlijks vinden twee of drie Master studenten van de richtingen Contextual Design en Social Design de weg naar Oisterwijk om daar hun Master werkstuk te maken. In 2021 waren dat drie studenten waarvan er één cum laude is afgestudeerd.

Crosslabs

Crosslabs is een jarenlange samenwerking tussen Fontys Hogeschool voor de Kunsten te Tilburg en het EKWC.

In dit project experimenteren en onderzoeken studenten van de ABV (docentopleiding Beeldende Kunst en Vormgeving) tien weken lang in de beroepspraktijk; de onderzoeksvragen of probleemstellingen komen uit het werkveld. Het project is in twee periodes ingedeeld, waarbij in de eerste periode studenten van de ABV in samenwerking met studenten van de opleiding Docent Scheikunde een onderzoek uitvoeren Color Chemistry; door chemische reacties kleur maken, zonder gebruik van (giftige) pigmenten. In de tweede periode werkten de ABV studenten aan het ontwerpen van een educatief product naar aanleiding van het eigen beeldende proces. Met dit project brengen we de nieuwe generatie makers binnen. De uitdagende actuele vragen houden ons scherp en betrokken bij deze generatie en brengen een verfrissende energie in de werkplaats.

Nataliya Zuban, stagiaire

MASTERCLASSES

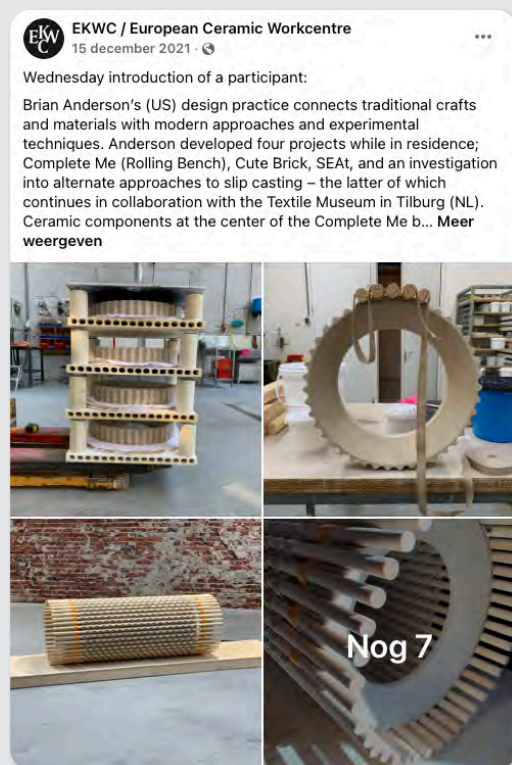
In 2021 hebben twee masterclasses plaats gevonden in het EKWC. Henk Wolvers gaf een masterclass aan gevorderde keramisten over porselein. De Masterclass van Pierluigi Pompei ging in op complexe malvormen en was dan ook voor gevorderde kunstenaars en ontwerpers.

SOCIAL MEDIA

Om geïnteresseerden een kijkje in de EKWC keuken te kunnen geven is in 2018 gestart met de "Wednesday introduction of a participant". Dit zijn korte stukjes tekst met beeld van zowel het proces als het eindresultaat waarin werk van de deelnemers toe wordt gelicht en waar kort wordt ingegaan op de gebruikte technieken. Deze introducties worden op zowel Facebook als op Instagram geplaatst.

De introducties stijgen in populariteit wat terug te zien is in de bezoekersaantallen en volgers op deze platforms. In een jaar tijd is het aantal volgers op Instagram gegroeid van ongeveer 5.000 naar bijna 8.000. Facebook telt momenteel bijna 10.000 volgers. Dit biedt een groot bereik om kennis te delen en de residentie te promoten. Tevens is er een nieuwsbrief die verstuurd wordt aan 3300 ontvangers.

VANUIT DE WERKPLAATS

met Katrin König

De begeleiding van Antye Guenther, en speciaal het stuk glazuuronderzoek, heeft mij op een nieuw, niet eerder bedacht, aspect van het werken met het materiaal keramiek gebracht. Zowel artistiek als wetenschappelijk. Antye wilde glazuur en de samenstelling ervan als taal gebruiken om met toekomstige generaties te communiceren. Tegelijkertijd had Antye ook esthetische eisen, zij wilde met kristalglazuren werken. De vraag aan ons was dus: Hoe kun je een systeem vinden, dat duidelijke veranderingen creëert binnen het al zo complexe kristalglazuur. Een systeem waar kleur, structuur en diepte van de glazuur veranderen, zichtbaar in de eerste oogopslag.

Het denken, het voorspellen van de glazuurtests die richting hieraan geven, kreeg er een nieuwe dimensie bij. Niet alleen op temperatuur, ook op effect en op kleur. We hadden als uitdaging een weg te vinden, zodanig dat in de glazuur veranderingen ontstonden die eenmalig zouden zijn. Want alleen zo is een duidelijke, herkenbare taal, sequentieel leesbaar. We hebben de volgende weg gevonden: aan de hand van chemische analyse van alle benodigde grondstoffen gingen wij chemische verbindingen uitsluiten.

We concludeerden dat veranderingen in het basisrecept niet duidelijk leesbaar zijn, want de oorsprong hiervan zou in te veel stoffen kunnen liggen. Zo hebben wij gekozen om glazuur met verschillende zwaarmetaaloxides in te kleuren, die doorgaans niet in het basispakket voorkomen (zo viel bijvoorbeeld het ijzeroxide uit, wat wel leuke kleuringen zou geven). We hebben hiervoor de methode van de triaxiale proef gekozen, daarbij wordt in een reeks van proeven de interactie van drie verschillende kleurende oxides in de glazuur onderzocht.

Terug tot de beginvraag. Er ontstonden hele schilderijen van kristalglazuur, esthetisch, verrassend, harmonisch. Leesbaar voor iedereen op kleur en effect, volstrekt anders leesbaar voor iemand met kennis van glazuren. En in de verborgen diepte via de chemische analyse, opgesplitst in percentages van elementen en oxides is een logische taal en verloop ontstaan.

CLASSIC

VANUIT HET FABLAB

met Sander Alblas

Het leidt geen twijfel of digitaal werken neemt in populariteit toe bij deelnemers van EKWC. Hier volgt een kort overzicht van de deelnemersmappen die zijn aangeemaakt in de periode 2014 tot en met 2021, waarbij elke map staat voor een deelnemer met een digitale activiteit (jaar/aantal deelnemersmappen): 2014/12, 2015/21, 2016/41, 2017/16, 2018/25, 2019/46, 2020/53, 2021/54.

Deze digitale activiteiten variëren van het maken van een stempeltje, via een kleiprint tot bijna een hele residency gebaseerd op digitaal gefabriceerde mallen.

Theo Harper Davis heeft in 2021 gewerkt met een opmerkelijke mix van 'handcraft' en digitaal. Onderdeel van een afstudeerthesis waarin hij traditioneel maken wilde vergelijken met digitale productietechnieken, werd met behulp van een digitale tracker

zijn handgebouwde klei sculptuur tijdens het maken realtime gereproduceerd als 3d model. Daarna is het digitale model als mal gefreesd. Dit was een beproeving omdat het echte werkstuk zonder enige zorg om losbaarheid was gemaakt.

Uiteindelijk is daarom niet gekozen voor een mal in traditionele zin, maar voor een eenmalige mal uit 2D contour gefreesde en gestapelde plaatjes piepschuim, die na het indrukken op minutieuze wijze laagje voor laagje is kapot gesneden om op die manier de klei toch te kunnen vrijmaken.

Waar normaliter door digitalisatie een voordeel valt te behalen met schaalbaarheid, machinale snelheid en herhaalbaarheid, leek hier juist het tegenovergestelde bereikt.

Theo Harper Davis

CLASSIC

EXPOSITIES

Isabelle Andriessen - Dorm

18 september 2021 - 23 januari 2022

De Pont museum presenteert innajaar 2021 de tentoonstelling DORM van de Nederlandse kunstenaar Isabelle Andriessen (1986). DORM bestaat uit een reeks nieuwe sculpturen waarvan de verschijningsvorm gedurende de tentoonstelling zal veranderen. Doordat Andriessen materialen gebruikt die reageren op elkaar en op de omgeving is haar werk voortdurend in beweging. Met behulp van elektriciteit, koeling en chemicaliën laat ze haar keramische beelden 'zweten', lekken en kristalliseren alsof het acteurs zijn met een eigen script. Zo ontstaan er sculpturen met een autonoom gedrag waarop de toeschouwer – maar uiteindelijk ook de kunstenaar zelf – langzaam maar zeker grip verliest (tekst De Pont).

Coeur de Parisienne

17 oktober - 28 november 2021

Coeur de Parisienne is een expositie in de Cacaofabriek in Helmond die op zondag 17 oktober opende. De tentoonstelling van Oisterwijkse schilder Helma Michiels en keramisch werk van Janine Frye, Boris van Hoof en Sabina Timmermans duurde tot en met 28 november. De opening werd 17 oktober verricht is door Stijn Smeulders, gedeputeerde voor Cultuur, Sport, Welzijn en Veiligheid van de Provincie Noord-Brabant. Coeur de Parisienne is een dialoog tussen de schilde-

rijen van Helma Michiels en de keramische sculpturen van Janina Frye, Boris van Hoof en Sabina Timmermans. Het werk van Michiels bestaat uit expressieve, geabstraheerde schilderijen en tekeningen waarin ze de kracht van de vrouw laat doorklinken. Coeur de Parisienne is een samenwerking tussen de Cacaofabriek in Helmond en het EKWC in Oisterwijk. De Cacaofabriek nodigde Helma Michiels uit voor deze expositie en nodigde het keramisch centrum uit om kunstenaars naar aanleiding van een werkperiode in het EKWC aan te dragen als aanvullingen op Michiels' werk.

A Story Beyond the Sea

Op uitnodiging van de Koreaanse Keramiek Biennale verzorgde het EKWC een tentoonstelling om de 60-jarige handelsrelatie tussen Zuid Korea en het EKWC te vieren. Deze tentoonstelling vond plaats in het Gyeonggi Museum in Incheon tijdens de Koreaanse Keramiek Biennale van 2021. Er werden 57 kunstwerken geselecteerd van 60 Nederlandse kunstenaars. De tentoonstelling vond plaats van (...) tot ... Bij de tentoonstelling verscheen een catalogus. De tentoonstelling werd financieel medemogelijk gemaakt door een bijdrage van de Nederlandse ambassade in Seoul en een bijdrage in de transportkosten van de Mondriaan Stichting.

CLASSIC

Opening Coeur de Parisienne

EKWC-U

CLASSIC

Het EKWC genereert dagelijks nieuwe en innovatieve kennis, onder andere in de uitwisseling tussen deelnemer en technisch adviseur, bij gelukte en mislukte experimenten en gesprekken onderling. Elke deelnemer legt in drie maanden een reis af waarin vele ontdekkingen gedaan worden. Hoe leggen we deze kennis duurzaam vast voor de toekomst en maken we deze leesbaar voor het grotere publiek?

EKWC-U is de titel van de nieuwe afdeling van het EKWC; EKWC-Unlocked, de digitale transformatie en ontsluiting van kennisopslag en -overdracht. Een open source benadering van kennis is een van de speerpunten van het EKWC. De missie van EKWC-U is om deze kennis met een grotere doelgroep te kunnen delen ter bevordering van de ont-

wikkeling van het materiaal keramiek en de toepassing ervan in kunst, design en architectuur.

Onder begeleiding van DEN Kennisinstituut cultuur & digitale transformatie inventariseren we het archief en stellen een actieplan op. Dankzij steun van Netwerk Design en Digitale Cultuur voeren we een haalbaarheidsonderzoek uit. Het Mondriaan Fonds ondersteunt een collectie medewerker die een jaar lang onderzoek doet naar de relatie van het archief van het EKWC als makerslab en het Design Museum Den Bosch als presentatie instelling. Na een oproep in de plaatselijke krant is heeft zich een team van 6 vrijwilligers gemeld die zijn gestart met het digitaliseren van de ruim 7000 dia's en het bijwerken van de digitale beeldbank.

Vanessa Kappler in opdracht van NADD

EN MEER

Write@ekwc

Om ook ruimte te bieden aan schrijvers is het EKWC in 2020 met stichting Watershed in Eindhoven begonnen met Write@ekwc, een residency voor schrijvers, dichters, essayisten. Flynn Bergman is de tweede writer-in-residence in het Europees Keramisch Werkcentrum.

Sound@ekwc

In 2021 is een begin gemaakt aan een hernieuwd aandachtspunt in het EKWC. In vervolg op geluidsprojecten van ongeveer twintig jaar geleden, is het EKWC zich opnieuw gaan openstellen voor geluidskunstenaars, componisten en sonologen. Dit vertaalt zich naar deelname van residents met een geluidgerichte onderzoeksvraag. Een tweede vertaling is het voorbereiden van een Soundlab waar met specifieke faciliteiten geëxperimenteerd kan worden met geluid en muziek. Dit Soundlab is in 2021 financieel mogelijk gemaakt met een succesvolle crowdfunding. Een derde vertaling is een project met vier kunstacademies (Geneve, Monaco, Brussel en Nice) waar geluid en keramiek centraal staan.

Perform@ekwc

Samen met Festival Circulo en en Panama Pictures is een circusartiest Julian Vogel gevraagd om een werkperiode in het EKWC te gaan doen. Vogel wilde onderzoek doen naar het maken van porseleinen en aardewerken diablo's, zo mogelijk van het gewicht zoals zijn eigen lichaamsgewicht. Vogel heeft op decoratieve wijze de diablo binnenste buiten gekeerd en het resultaat gepresenteerd in theater de Nieuwe Vorst in Den Bosch, tijdens het Festival Circulo 2021.

Kate Moore en Domenico Mangano in Melly, Rotterdam

CLASSIC

VANUIT DE WERKPLAATS

met Mieke Montagne

Halverwege 2021 kwam er een deelnemer binnen die me op een bepaalde manier opviel. Birgitta Vos. Zij had nog nooit met klei gewerkt maar was gretig om het materiaal te ontdekken. Wij als adviseurs gingen in op haar vragen en droegen suggesties aan om bepaalde ideeën op te starten en het materiaal te gaan leren kennen.

Echter al vrij snel werd duidelijk dat zij in haar werk op zoek is naar 'het niks'. Nu is klei een materiaal wat zich op vele manieren laat bewerken en zeer meegaand kan zijn maar tegelijkertijd vraagt het ook aandacht en sturing. Elke handeling die uitgevoerd wordt met het materiaal zorgt voor een concreet object. Het is deze tegenstrijdigheid die Birgitta heeft beziggehouden tijdens haar residentie bij ons.

Waar zij de eerste weken moeite had het materiaal te accepteren kwam er op een zeker moment een omslag waarin zij het materiaal kon gebruiken binnen haar visie.

Dunne stroken klei werden proefplaten voor glazuur en glazuurtesten werden (onderdelen van) objecten. Zij dacht vanuit minimale handelingen en zo min mogelijk verspilling van materiaal en energie. De piepschuim mallen die gefreesd waren voor een idee wat een combinatie van geometrische vormen in keramiek had moeten worden, werden zelf het beeld zonder dat daar klei aan te pas is gekomen. Gebruikt als drukmallen zouden de objecten te massief, te zwaar en te veel energie kosten wat niet binnen haar manier van werken ligt/ lag.

Birgitta Vos

CLASSIC

Brian Anderson

Victoria Pacheco

VANUIT DE WERKPLAATS

met Froukje van Baren

Mire Lee, een slimme vrouw. Iedereen noemde haar snel 'bijdehand'; ze is een snelle, intelligente en doelgerichte vrouw. Ze had heel duidelijk voor ogen wat ze wilde maken: een grote metalen constructie waarin keramische organische objecten zouden hangen en waarbij een pompmechanisme zorgt voor een oversprenkeling met rood vloeistof. Het is een indrukwekkend beeld geworden, ik zou het de titel 'uitvergrote lichamelijkeid' geven.

De geluidsobjecten van Victoria Pacheco hebben iets oers en feeërieks tegelijk, alsof ze regelrecht uit een sprookje getoverd worden. Het begon met een idee om muziekinstrumenten uit Mexico een nieuw uiterlijk te geven, het principe van water in een beeld dat door middel van beweging een fluit geluid voortbrengt. Dit principe heeft ze vertaald in haar eigen vormen. Wat haar residentie ook zo leuk maakte is dat je kon zien hoe haar wereld zich steeds meer opende naarmate het experiment steeds beter slaagde.

Brian Anderson. Een designer en daarom precies, meticulous, gaat stap voor stap vooruit.

Als een van de zijwegen in zijn residentie heeft hij samen met 2 medewerkers van het TextielLab, Sarena Huizinga en Damien Semerdjan, een aantal 'vaasjes' gebreid. Met behulp van eigengemaakte latex ballonnen, heeft hij deze gebreide vormen van een 3-dimensionale vorm voorzien, om ze vervolgens een aantal keer in een emmer met gietporselein te onderdompelen. Na een hangend droogproces, zijn de vormen gestookt op een hoge temperatuur (1260C), waarbij de textuur van de stof voor een groot deel behouden is gebleven.

Ook Susanna Inglada is iemand die nog nooit echt met klei gewerkt had. En dan, met de onwetendheid en elan van de onbewuste deelnemer, zich gelijk waagt aan een groot, vlak werk, misschien wel een van de moeilijkste vormen in dit vak. Lekker uitdaging. Het is een 3-dimensionaal werk geworden met de zeggingskracht van een 2-dimensionaal werk. Het is een tekening, kent de vlakheid van een tekening en de zeggingskracht van een stripverhaal.

CLASSIC

TEST CASE XXIII

3 JULI 2021

11.00U TOT 17.00U

Van natte klei tot kleurrijke scherven, het EKWC presenteert op zaterdag 3 juli 2021 tijdens Testcase XXIII allerhande work-in-progress. Een Test-Case is een open dag waar bezoekers door ateliers, werkplaatsen en presentatieruimtes kunnen slenteren. Tientallen deelnemers, waaronder deelnemers uit de afgelopen Covid-19 periode, toen kunstenaars nog aan het werk waren in EKWC, laten zien wat ze hebben gemaakt.

BRIAN ANDERSON (US), STÉPHANIE BAECHLER (CH), ELENA BAJO (ES), RONALD BAL (NL), SABRINA BASTEN (DE), MARCEL VAN DEN BERG (NL), BORIS VAN BERKUM (NL), DINIE BESEMS (NL), MARIEKE BOLHUIS (NL), WILMA BOSLAND (NL), CARL BOUTARD (SE), WILLIAM COBBING (UK), DELPHINE COURTILLOT (FR), TOMAS DIRRIX (NL), KOEN DUDINK (NL), JANINA FRYE (DE), MARIA BRISA FUMERO GONZALES (ES), MARLY GOOTZEN (NL), KIM HABERS (NL), KEELEY HAFTNER (CA), THEO HARPER (UK), HUMADE (NL), NAYOUNG JEONG (KR), GEREON KREBBER (DE), GUUS KUSTERS (NL), MIRTE VAN LAARHOVEN (NL), DANIEL MAALMAN (NL), DOMENICO MANGANO (IT) & MARIEKE VAN ROOY (NL), ANNEMARIE NIBBERING (NL), DENISE PELLETIER (US), TAMARA VAN SAN (BE), LINDA SORMIN (CA), MAJA POP TRAJKOVA (MK), ISOLDE VENROOY (NL), ANNE VERHOIJSEN (NL), TON VLEUTEN (NL), BIRGITTA DE VOS (NL)

Gereon Krebber

PLUS

SAMENWERKINGS- VERBANDEN

Nationaal Keramiek Museum Prinsessehof

Regelmatig presenteren deelnemers van het EKWC hun werk in het Nationaal Keramiek Museum Prinsessehof in Leeuwarden. Dat gebeurt in de verschillende tentoonstellingen in het museum, of in de EKWC@Prinsessehof ruimte op zolder. Zo eindigde 2021 met twee prachtige tentoonstellingen van twee Koreaanse kunstenaars, Meekyoung Shin en Yoon Seok Hyeon. Daarvoor waren Kim Habers en Koen Theys te gast in het museum, ieder met een solo tentoonstelling. Heel indrukwekkend is de tentoonstelling Human After All, met oud-deelnemers Mariken Wesels, William Cobbing en Leiko Ikemura.

Europa GEM

Met vijf Europese partners uit Spanje, Engeland, Ierland en Oostenrijk is er van 2019 tot en met 2021 gewerkt aan een project omtrent Coaching voor High Growth. Gezamenlijk hebben de partners de respectievelijke expertise gebundeld om een curriculum op te zetten en in te zetten in een leertraject. De cursus wordt aangeboden via een online platform en bestaat uit twaalf leertrajecten die de cursisten klaarstoomt voor het coachen voor groei. Onderwerpen die onder meer aan bod komen: ontwikkeling van mensen, het coaching proces, persoonlijke effectiviteit, vraagstrategieën, kritisch denken, gebruik maken van digitale technologie in het coaching proces en leidinggeven aan plannen voor groei.

Het EKWC zet deze cursus in om de coaching vaardigheden van de eigen adviseurs en leden van de vereniging van werkplaatsen te

versterken. In het contact met de deelnemers van artist-in-residence en gebruikers van werkplaatsen zijn deze vaardigheden onmisbaar. Dagelijkse vraagstukken als wanneer moet je iemand uitdagen, hoe zorg je dat iemand openstaat voor advies, uitdaging en groei komen aan bod.

In 2021 is er gewerkt aan een handboek voor deze inleiding en tijdens het symposium van het Platform Werkplaatsen in november in Den Haag is het handboek gepresenteerd. Dit project wordt gefinancierd door Erasmus+, een programma van de Europese Unie.

Europa ECART

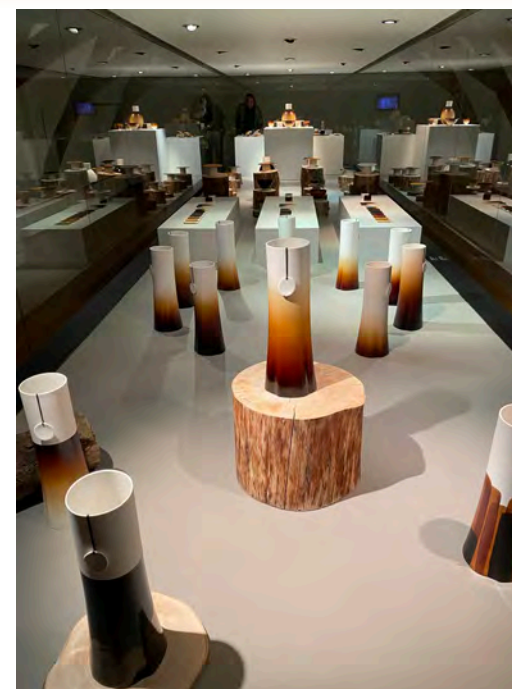
Samen met vijf Franstalige kunstacademies in Europa met een eigen keramiek afdeling is een gestart gemaakt om studenten twee intensieve workshop aan te bieden in Oisterwijk. Op initiatief van Villa Arson in Nice, Enséad in Geneve en de academies van Brussel en Monaco is een Europese subsidie hiervoor aangevraagd en toegezegd. In 2021 zijn er bijeenkomsten geweest in Parijs en Brussel. In 2022 worden deze vervolgd met bijeenkomsten en workshops in Oisterwijk.

Europa Sonicer

In het kader van de ontwikkeling van het Soundlab heeft het EKWC als penvoeder een aanvraag ingediend met tien Europese culturele instelling. Doel is om zowel met residencies als met presentatieinstellingen zoals musea als het MIC in Faenza en festivals zoals November Music in Den Bosch onderzoek te kunnen doen naar de mogelijkheden van keramiek in muziek en geluidsinstrumenten. Naar verwachting zal in maart 2022 bekend worden of de subsidie is toegewezen. Voor het EKWC is de subsidie aanvraag geschreven, begeleid en ingediend door sonoloog Cristina Vignatelli, alumnus van het centrum.

Platform Werkplaatsen

Het EKWC is vanaf 2011 betrokken geweest bij het Platform Werkplaatsen en heeft in 2019 bij het oprichten van de stichting aangeboden om de administratie bij het EKWC onder te brengen. In 2021 heeft Platform Werkplaatsen een symposium georganiseerd in West, Den Haag.

Yoon Seok Hyeon

VANUIT DE WERKPLAATS

met Tjalling Mulder

Het eerste contact met een deelnemer is ontzettend belangrijk. Het eerste contact met Dinie Besems herinner ik mij nog goed. Onder begeleiding van Nico kreeg Dinnie een rondleiding, ik werd daarbij geïntroduceerd als ovenmeester en ik kon zien aan het gezicht van Dinie dat ook al kende ze mij niet ze mij niet mocht.

Dinie maakte kopjes met de hand en vervaardigd op de draaischijf. Daarbij experimenteerde ze minimaal met vorm, maar het glazuren en de additieven was voor haar de methode van expressie. Ze gebruikte naast alle grondstoffen die wij in pandig hadden ook stukjes koperdraad, metaal draad, knikers en andere metalen die een reactie aan konden gaan met het opgebrachte glazuur van het EKW. Zij heeft ontzettend veel geëxperimenteerd wat ik geweldig vond om te zien.

Na een eerste stook in een test oven waar ik bij het laden niet aanwezig was, vond ik haar bij het opendoen. Er waren wat kleine foutjes gebeurd en er was per ongeluk een stuk glazuur van haar werk afgesprongen doordat er spanning ontstond tussen de koper draad en een schuimglazuur.

Ik kon aan haar merken dat ze zich ongemakkelijk voelde. Na een kleine grap en een opmerking over dat de glazuur op de spiralen niet het ergste is dat er fout kan gaan tijdens het stoken, kwam ik met haar in gesprek. Ze vertelde mij over de vorige keer dat ze recidency deed en toen het gevoel had dat ze bij de ovens geen fouten mocht maken. Ik verzekerde haar dat fouten kunnen, mogen en moeten gebeuren, zeker als zij zo mooi waren als degene die net uit de oven kwam. Onze relatie werd er vanaf dat moment één van veel plezier en kennis uitwisseling, en ik heb het idee dat haar angst voor ovens is verdwenen.

Een laatste stook voor haar vertrek was er één met zoveel gesmolten werken dat zij de lekplaat met vastgesmolten werken weg wilde gooien. Ik verzocht haar deze te houden en vroeg haar of ik deze op mocht hangen. Niet als waarschuwing al kan deze zo wel fungeren, maar als een ode aan het experiment. Als er veilig wordt geëxperimenteerd kan er niks mis met de ovens en kan toch alles uitgeprobeerd kan worden, zodat we kunnen blijven leren van onze fouten. Want die zijn het belangrijkste om te maken.

Dinie Besems

FINANCIËLE POSITIE

De behaalde omzet en resultaten

Totaal is aan de doelstelling € 1.336.362 uitgegeven. Beschikbaar was € 1.471.620. Bijna de helft van de uitgegeven kosten is besteed aan personeelskosten. Daarnaast is er sprake van hoge huisvestingskosten zoals energielasten en huur. Ook de post materiaalkosten is aanzienlijk, maar deze worden grotendeels doorbelast aan de deelnemers. Het geheel aan inkomsten voor het Europees Keramisch Werkcentrum / European Ceramic Workcentre was fors minder dan begroot, dit kwam onder andere omdat de doelstelling betreffende de publieksinkomsten en sponsorinkomsten niet werden gerealiseerd. Er zijn, anders dan begroot, geen grote publieke subsidies binnengehaald. Het boekjaar is afgesloten met een positief exploitatieresultaat.

De voornaamste risico's en onzekerheden

Het Ministerie van OCW heeft Europees Keramisch Werkcentrum/ European Ceramic Workcentre structurele ondersteuning toegekend en opgenomen binnen de Culturele Basis Infrastructuur 2021-2024. Dit geeft de organisatie zekerheid op de langere termijn. De provincie Noord-Brabant heeft het centrum opgenomen in de Provinciale Basis Infrastructuur en bevestigt daarmee een vierjarige subsidie. Het grootste deel van de uitgaven ligt vast (personeel, huisvesting, energie, materiaal, afschrijvingen), er worden zo min mogelijk risico's genomen. Om meer mogelijkheden en kansen van inkomsten te benutten is per juni 2019 een zakelijk leider aangesteld die als hoofdtak heeft extra middelen te genereren. Zo is in 2021 een crowdfundingactie gestart en is de winkel

nieuw leven ingeblazen, zowel fysiek als online. De zakelijk leider heeft om persoonlijke redenen eind december 2021 zijn baan opgezegd. Ondanks de pandemie is het aantal deelnemers in 2021 met 65 iets hoger dan het streefaantal van 60. Door de vele aanmeldingen en last minute aanmeldingen is het toch gelukt om een ruime bezetting te hebben in het centrum.

De kasstromen en financieringsbehoeften

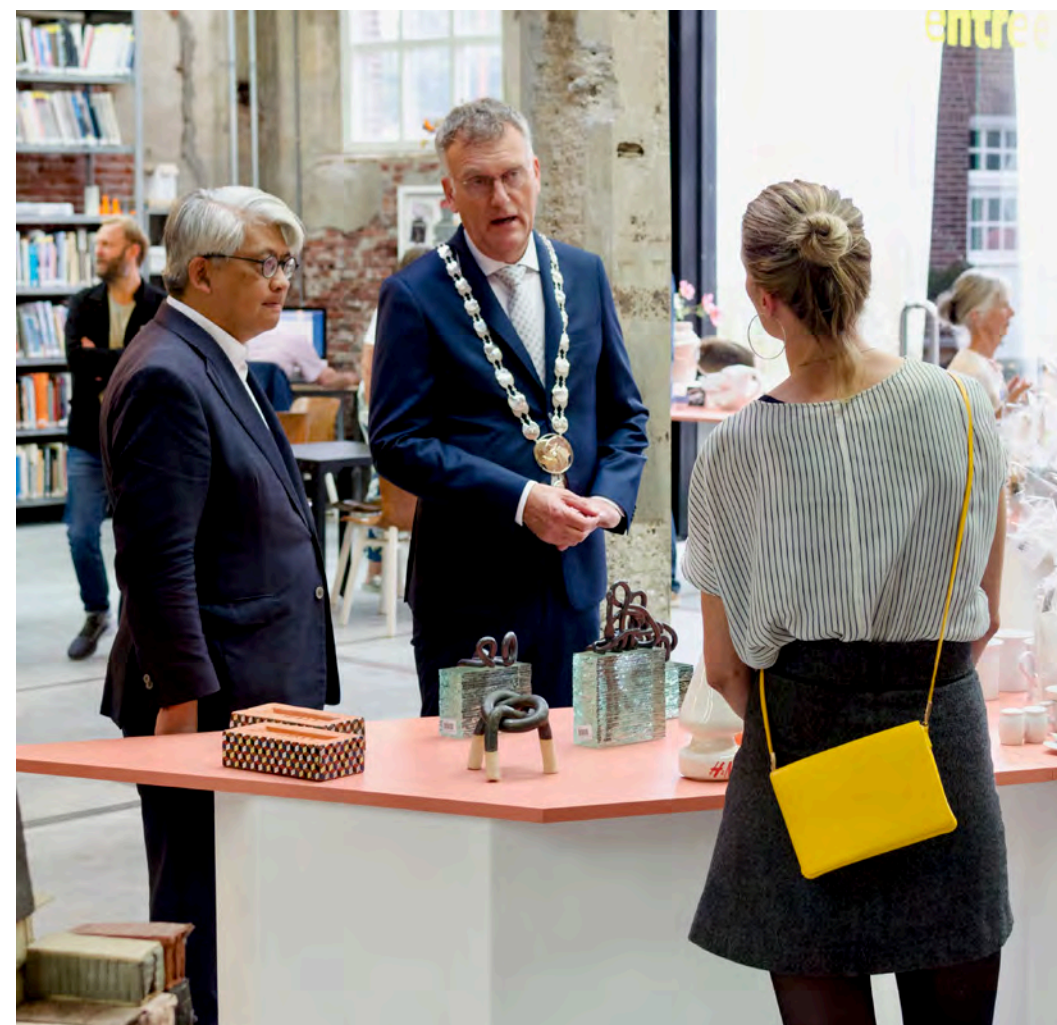
Door de verkoop van het gebouw in Den Bosch is er sprake van een redelijke liquiditeitspositie. De afgelopen acht jaar is echter flink ingeteerd op het eigen vermogen. De grootste activiteit van de organisatie, EKWC Classic en dan met name de artists-in-residency vindt gelijkmatig verspreid over het jaar plaats. De structurele subsidie van het Ministerie en Provincie worden uitgekeerd in over het jaar uitgespreide termijnen. Hierdoor kan de organisatie gedurende het hele jaar beschikken over voor de voorbereiding van activiteiten benodigde middelen. Het boekjaar 2021 heeft bijgedragen aan een versteviging van de vermogenspositie. De vermogenspositie van de stichting is stevig en zal helpen bij het waarborgen continuïteit van de organisatie.

Basis Infrastructuur

Voor de periode 2021-2024 zijn er in september twee 4-jarige subsidies toegekend: voor opname in zowel de nationale Culturele Basisinfrastructuur als in de culturele infrastructuur van de Provincie Noord-Brabant. De toegekende bedragen liggen hoger dan in de afgelopen beleidsperiode.

In totaal neemt het jaarlijkse structurele subsidieniveau per 1 januari 2021 toe met 58% ten opzichte van de periode 2017-2020:

Structurele inkomsten	2017-2020	2021-2024	Toename	%
Subsidie OC&W	300.000	528.347	228.347	76%
Noord Brabant	162.500	203.720	41.220	25%
Totaal	462.500	732.067	269.567	58%

Opening EKWC winkel

CORONA ADDENDUM

Van: EKWC

Aan: Ministerie van OCW

Oisterwijk, 30 mei 2021

Op het moment dat Nederland in een intelligente lockdown verkeerde, was dat voor het EKWC geen shock en kon er geacteerd worden zoals ervaren is in Zuid-Korea 2019. Vlak voor de opening van de Keramiek Biënnale van Korea werd de manifestatie (een van de grootste culturele manifestaties ter wereld) geannuleerd enkele dagen voor de opening naar aanleiding van varkenspest. De enorme impact die dit had op bevolking, samenleving (geen varkensvlees in Korea en sterk verminderde varkensvlees aanbod in China) en de keramische culturele sector (twee jaar voorbereiding naar de gallemiezen, tientallen buitenlandse gasten "gestrand" of met geannuleerde tickets), heeft indruk gemaakt en vormde een heldere best practice voor de directie van het EKWC die op dat moment in Korea aanwezig was.

Belangrijkste was intern helder communiceren en zorgen dat alle vormen van angst buiten de deur bleef. Angst, ontwikkeld door gebrek aan informatie en een structureel gegeven bij iedereen die niet ziek wil worden, is tijdens de eerste maand van de intelligente lockdown de grootste tegenstander.

Binnen het EKWC werd al snel geconcludeerd dat we een veilige omgeving aanbieden, met indien gewenst geen onderling lichamelijk contact en met de mogelijkheid om uit elkaars ademuitstoot te blijven,

dankzij de 5.000 m² beschikbare ruimte, voor 15 deelnemers en circa 10 medewerkers.

De deelnemers waren te spreken over de mogelijkheid om te blijven en de residency te kunnen uitoefenen. Een aantal hoorde uit hun moederland de verhalen van inperking, zoals in Spanje en Frankrijk, en vonden het veiliger en beter om in Oisterwijk te blijven. Sommige nieuwe deelnemers kwamen met opzet naar Oisterwijk, slechts een enkeling koos ervoor de residency uit te stellen, een mogelijkheid die iedereen geboden is.

Alle aanwezige residenten kregen ook het aanbod om later terug te komen en zo zijn er meer "geruystellingacties" aangeboden om de deelnemers comfort te bieden. Vrij snel kwamen intercontinentale reisbeperkingen of werden reisbeperkingen opgelegd aan deelnemers met beurzen of betaald door hun werkgever (bijvoorbeeld Canada of Amerikaanse universiteiten). Met een last minute call heeft zich nog een flink aantal Nederlandse deelnemers aangemeld, zodat de OCW prestatienorm voor 2020 nauwelijks in gevaar kwam.

Van het team medewerkers heeft de helft de eerste weken doorgewerkt en na twee, drie weken kwamen op een enkele medewerker na, alle 16 medewerkers weer terug op de werkvloer.

In de periode maart 2020 - maart 2021 zijn twee medewerkers positief getest, één tijdens een verhuizing, de ander tijdens Kerst in huiselijke omstandigheid. Er is één deelnemer positief getest, die vrij vaak haar gezin opzocht in België. Toen dit gebeurde zijn alle aanwezige deelnemers in het EKWC in quarantaine gegaan, met de regels van 'huisgenoten'. Één medewerker is toen intern gegaan, zodat de deelnemers niet verstoken bleven van advies.

Anna Hoetjes aan de extrusie

Deelnemers en medewerkers die in het buitenland wonen of op verlof gingen hebben bij terug keer in quarantaine gezeten, dat geldt voor medewerkers uit Polen en Duitsland na het Kerstverlof.

Het EKWC is tijdens de hele Covid-19 periode geen dag dicht geweest. De deelnemer die meedeed aan de Black Lives Matter demonstratie in Amsterdam is na afloop thuis in quarantaine gegaan.

Financieel zijn we getroffen door het ontbreken van inkomsten uit verhuur, winkel en workshops. Al hebben alternatieve inkomstenbronnen zoals de webshop en masterclass online wel inkomsten opgeleverd. Verder hebben we in 2020 gebruik gemaakt van zowel de TVL als de NOW regeling, al zou het kunnen dat deze terug betaald moeten worden.

In het eerste kwartaal van 2021 begonnen buitenlandse deelnemers weer Nederland in te reizen en starten een flink aantal buitenlandse deelnemers hun residencies. De verwachting is dat in 2021 er geen grote twijfels zijn over het halen van de prestatienorm. Ook de begroting voor 2021-2024 zoals bijgaand geleverd zal naar verwachting haalbaar zijn.

ORGANISATIE

Raad van Toezicht Amo Bosman , Thomas Eyck Irene Fortuyn (voorzitter), Tet Reuver , Anne Wenzel, Joanne van der Woude

Bestuur-directie Ranti Tjan

Adviseurs Sander Alblas , Froukje van Baren, Luc Daamen, Katrin König, Mieke Montagne, Tjalling Mulder, Pierluigi Pompei

Kantoor | Werkplaats | Huishoudelijke

Dienst Linda Barkhuijzen, Bianca van Baast, Yves Brandsma, Annelies Broenink, Annette van den Hout, Jorgen Karskens, Debby Lutter, Erwin Nijholt, Monique Ouwens, Leslie Segeren, Nico Thöne

Vrijwilligers Bashar Abdallah, Bianca van Baast, Geert van Coenen, Rachel Dieleman, Chirstien van Esch, Heike Gonlag, Wil Hoen-tjes, H. Hofmans, Harry Jager, Jolanda van Kempen, Arjan Lammerts, Ad van Lieshout, Jeanne Oerlemans, Mumbarak Royam, Mirjam Scheffer, Bas Schouten (tot 1 juli), Piet Thomassen, Jose van Venrooij

Stagiaires Esther Lagarde, Anne van de Velde, Nataliya Zuban

Remplacement Marlies Croijmans, Erno Langenberg, Joris Link, Marianne Peijnenburg

Koffiebranderij en groothandel

Rozema & van Schijndel Jeroen Rozema, Jorg van Schijndel

Nevenfuncties en nevenactiviteiten van Ranti Tjan

Bestuurslid

Platform Werkplaatsen, Amsterdam | Fondation Andrea Ruffoni, Italië | Dans Brabant, Tilburg | Europese Jongeren Educatie, Rotterdam

Adviescommissie

Arita Creative Residency, Japan

Lid International Committee

Korean Ceramic Biennale, Korea | Jingdezhen Biennale, China

Jurylid

MIC Faenza Prize, Italië | Delftse kleiprijs | Dr Alfred Heineken prijs

COLOFON

Tekst

Nico Thöne, Ranti Tjan

Ontwerp en beeldredactie

Francien van Cappelle

Fotografie

Ad van Lieshout

Marieke Bolhuis

DE NIEUWE HUISSTIJL
IS ONTWERP VAN TRAP-
PED IN SUBURBIA. DE
WEBSITE IS VERBON-
DEN AAN OVEN 4. EN
ALS U HET ZICH AF-
VRAAGT: DIT JAARVER-
SLAG IS ONTWORPEN
DOOR FRANCIEN VAN
CAPPELLE EN DE MEES-
TE FOTO'S ZIJN VAN AD
VAN LIESHOUT.

